

HEBRAJAMAS,

SEPTINTAS SKYRIUS ²

 Būkite palaiminti! Aš manau, pirma, mes čia turime kūdikį, Doc prieš kelias minutes man pasakė, kad mano brolis, brolis pagal kūną, norėjo . . . dėl pašventinimo. Ir dabar, jei to mamos turi savo mažylius, kuriuos jos nori pašvesti Viešpačiui, mes džiaugsimės, jeigu jos tiesiog dabar ateitų ir atvestų savo mažuosius.

²³⁹ Taigi, ir dauguma žmonių, jie, kaip jie tai vadina, krikštija juos. Metodistų bažnyčia tai daro, ir, manau, nazariečiai. Aš nesu tikras. Ne. Aš manau, kad dėl to jie ir suskilo, dėl kūdikių krikšto, Nazariečiai ir Laisvieji Metodistai. Bet, šiaip ar taip, kai kurie iš jų daro vienaip arba kitaip. Bet, ir kai kurie iš jų apipila juos trupučiu vandens. Kai kurie apšlaksto juos. Ir, bet mes visada stengiamės kaip galima tiksliau laikytis Biblijos, kaip tik mes žinome. Taigi, Biblijoje nėra tokios Rašte vietos, kad kūdikiai būtų apšlakstomi, kaip ir Biblijoje nėra Rašte vietos, kad nors vienas asmuo būtų apšlakstytas. Tai ne pagal Raštą. Tai Katalikų bažnyčios įsakymas.

²⁴⁰ Bet jie—bet jie, atnešė . . . Jie atnešdavo mažus kūdikius Jėzui. Ir—ir mes atstovaujame Jį. Mes norime daryti tą patį, ką ir Jis darė. Jis uždėjo ant jų rankas, ir—ir palaimino juos, pasakė: „Leiskite mažutėliams ateiti pas Mane, ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dangaus Karalystė“. Ir būtent tai mes toliau darome čia, bažnyčioje, stengdamiesi toliau laikytis tikro Biblijinio, pašvesto kelio, geriausia iš to, kas mums žinoma.

²⁴¹ Taigi dabar, jeigu ši motina ar kitos motinos turi savo mažus kūdikius, kad jie būtų pašvesti, kol sesuo Gerti groja „Atveskite Juos“, na, jūs atveskite juos prie altoriaus. Mes su broliu nulipsime žemyn ir pašvesime mažylius Viešpačiui. Gerai.

Broli Nevilai . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

²⁴² Ačiū, sese Gerti. Tai labai puiku. Kiek iš jūsų myli mažus vaikus? Jei nemylite, tuomet kažkas su jumis negerai, kažkas negerai.

²⁴³ Taigi, ši vakarą, dabar pereikime prie likusių tarnavimų. Mes . . . priežastis, dėl ko ši vakarą aš esu prislėgtas. Įprastai tomis dienomis, kai mes turime išgydymo tarnavimus, aš paimu maždaug tik vieną per dieną, kadangi mane tai taip pakerta. Jūs niekada to nežinosite. Ir čia, namuose, yra dvigubai blogiau nei bet kur kitur.

244 Ir aš atsiprašinėjau, kad padariau tokią šiurkšnią klaidą, kaip aš tai padariau šį rytą. Bet pirma, kas mane nuliūdino, tai kai Bilis atėjo man pasakyti, jog jis neranda pakankamai žmonių, kuriems galėtų išdalyti maldos korteles. Jis vien tik galėjo išdalyti maždaug dvylika ar keturiolika. Ir jis turėjo. . . Niekas nenorėjo maldos kortelių. Aš manau, kad viskas buvo gerai. Taigi tuomet, iki tol aš niekada nepagalvojau, kad. . . Ir tada, kai aš pradėjau kviesti tas maldos korteles, aš galvoju, kad viso turiu dešimt ar dvylika, ar kiek ten jų buvo. Pakviečiau juos. Aš priėjau iki tam tikro numerio, iki kažkurio, ir jis neatsiliepė. Ir aš kviečiau. Jis neatsakė. Ir aš niekada apie tai negalvoju, kol man nepaskambino ponias Vud. Ji pasakė: „Broli Branhamai, Bilis paima tas korteles, sumaišo jas ir tiesiog išdalina. Jis galbūt turėjo tą trečią numerį, - (ar ne taip?), - trečią numerį savo kišenėje“.

245 Žinoma, jis paprastai išdalina visas penkiasdešimt. Kada jis atneša jas žmonėms, jis tiesiog sumaišo jas. Taigi visi. . . Nesakoma: „Duokite man pirmą numerį“. Ar, mes galbūt nepradėsime nuo pirmo numerio. Mes galime pradėti nuo penkiasdešimto, jūs nežinote, ir skaičiuoti atbuline tvarka. Mes galime pradėti nuo aštunto ir eiti toliau. Galime pradėti nuo dvidešimto ir eiti toliau. Mes nežinome. Bet jis tiesiog sumaišo jas ir išdalina žmonėms, jeigu jie nori jų. Ir aš, nepagalvodamas šį rytą, galbūt pakviečiau dar keturis ar penkis, ir jų ten nebuvo, kadangi jie galėjo būti ten tarp dvidešimto arba trisdešimto kažkur, suprantate. Ir, tuomet, bet Viešpats tai išsprendė, bet tai tiesiog neturi tos tikros įtampos tame, kaip tai būna toli nuo namų. Galbūt aš daugiau niekada vėl nebandysiu to—nebandysiu to.

246 Bet čia, ne taip seniai, aš paprašiau Viešpaties, ar Jis duotų mums gerą susirinkimą, aš pažadėjau, kad aš—aš daugiau Jo to nebeprašysiu, kadangi tai buvo toks sunkus dalykas. Ir tai prieštarauja Raštui. Suprantate? Ir jeigu jūs. . . Štai kodėl man taip sunku. Nes, žinant tai, visa tai jau nuo pradžių atneša man pralaimėjimą. Suprantate? Aš jau nuo pat pradžių esu nugulėtas.

247 Tačiau šią popietę kažkas kažkam paskambino. Kažkas paskambino ponias Vud. Ir pasakė, kad „Kažkas iš bažnyčios paskambino šį rytą, dėl žmogaus, kuris labai, labai serga, kuris atėjo pas Kristų šią popietę, vėliau“. Kad žmogus, kuris labai sirgo, atėjo pas Kristų.

248 Ir kitas dalykas, ponias Vud pasakė man, kad aš kalbėjau su jos seserimi, su vyresne seserimi, kad aš tikrai buvau jos namuose anądien ir pietavau su ja, ar vakarieniavau su ja, ten Kentuckyje. Ir visagalis Dievas žino, kad aš neatpažinau tos moters. Suprantate? Teisingai. Tiesiog. . . Regėjimai yra nepriklausomi. Mes niekada nežinome, kaip jie bus parodyti,

ar kas įvyks. Tai priklauso nuo Dievo, ir kas—kas įvyks. Bet aš žinojau, laukdamas jų, laukdamas ten.

²⁴⁹ Ir anądien, kai čia buvo ši maža mergaitė, kur turėjo būti įžvalgumas, kur aš ne. . . Suprantate, jeigu Dievas duotų tai visam pasauliui, būtų puiku; bet jei ir buvo, tai buvo priešinga tam, ką Jis man pasakė čia, kitoje gatvės pusėje, suprantate, prieš kelerius metus. Ir mes norėjome būti tikri, kad tai buvo teisinga, ir leisti bažnyčiai tai pamatyti, kad tai buvo čia. Taigi aš pakviečiau šią ponią Snaider. Sesė Snaider. Ji kažkur čia yra. Ji tik šiek tiek neprigirdi. Ir ta ponija kalbėjo tyliai, pasakė: „Jūs sergate reumatu“, ar artritu, kažkuo panašiu.

²⁵⁰ Kas, aš žinojau, kad tai buvo lūžęs klubo sąnarys. Ir taigi, tuomet Šventoji Dvasia pateikė tai šį ry tą. Suprantate?

²⁵¹ Taigi, kas tai yra, tai Dieviška dovana, ir ji veikia suvereniai. Bet kodėl tai taip sunku čia, mieste, atvirai sakant, aš—aš visą laiką susipainioju, melsdamasis už ligonius. Arba—arba. . . Aš einu pasakau tai žmonėms. Aš einu, sakau: „Dabar Viešpats padarė jus sveiką. Jėzus išgydė jus, kai Jis mirė už jus, prieš devyniolika šimtmečių. Būtent tada jūs buvote išgydytas. Taigi, kiek tai yra susiję su Dievu, kiek tai yra susiję su Kristumi - jūs buvote išgydytas, prieš devyniolika šimtmečių. Jūsų liga išnyko. Prireik jūsų tikėjimo, kad tai padarytų“.

²⁵² Ir tuomet tas žmogus gali nueiti ir nepasveikti. Tada tas asmuo ateina, sako: „Brolis Branhamas man pasakė, kad aš pasveikau“. Suprantate? Aš jums kalbu, ką Dievas pasakė.

²⁵³ Taigi, kai tai pasakyta tiesiogiai asmeniui, tiesiogiai: „Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“, apie tam tikrą dalyką, kuris įvyks. Tai jums įrodys, kad jūsų išgydymas jau užtikrintas. Jūsų tikėjimas jį užantspaudavo. Suprantate? Pažadas yra jūsų. Tai ne mano žodis. Tai Dievo Žodis, kad jūs jau esate išgydytas. Suprantate? Bet jūs tiesiog. . . Vienaip ar kitaip, aš—aš tiesiog negaliu pasiekti, kad tai įsisunktų žmonėms čia, Džefersonvilyje. Aš—aš tiesiog negaliu pasiekti, kad tai įvyktų. Aš žinau. Aš bandau paaiškinti tai, kaip tik galiu ir tai tiesiog—tiesiog nepavyksta. Štai ir viskas. Aš sakau. . .

²⁵⁴ Štai, ne taip seniai, aš nuėjau į namus, pas žmogų, ir tas žmogus buvo prie mirties. Ir jie paskambino man: „Ateikite, pasimelskite už jį. Gydytojas pasakė, kad jis neišgyvens iki ryto“.

²⁵⁵ Aš įėjau. Ir jaunuolis man pasakė: „Pone Branhamai, aš nenoriu mirti“. Na, tikrai tas jaunuolis nenorėjo mirti. Jis turėjo ten šeimą, du vaikus.

²⁵⁶ Na, aš prisėdau. Aš tariau: „Klausyk, kas yra tavo gydytojas?“ Jis man pasakė. Aš tariau: „Taigi, gydytojas galbūt ir pasakė, kad tu—tu mirsi, bet Dievas dar nepasakė, kad tu mirsi“. Aš pasakiau: „Taigi, pagal Bibliją, tu jau esi išgydytas, nes Jėzus mirė už tavo išgydymą“.

257 Jis paklausė: „Ar jūs tikite, kad aš pasveiksiu?“

258 Aš atsakiau: „Absoliučiai tikiu tuo“.

259 Na, jei aš nueičiau melstis už žmogų ir nepanaudočiau tokio tikėjimo, kad tikėčiau už jį; jei aš ateičiau: „O, ne, ne, jei gydytojas pasakė, kad tu mirsi, tai tu ir mirsi. Tuo viskas išspręsta“. Taigi, argi tai būtų toks asmuo, kuris ateitų melstis už ligonį? Aš nenorėčiau, kad toks asmuo ateitų į mano namus melstis už mane. Aš norėčiau, kad kas nors, net jeigu jis nemato to, ar mato, jis tikėtų ir laikytųsi pažado dėl manęs. Teisingai. Ir aš pasakiau. . . jis. . .

260 Mes nuėjome ir pasimeldėme. Aš pasakiau: „Dabar būk drąsus“.

261 Jis paklausė: „Ar jūs norite pasakyti, kad aš pasveiksiu?“

262 Aš atsakiau: „Na, žinoma. Dievo Žodis sakė, kad tu pasveiksi. Supranti: „Jeigu gali tikėti, viskas įmanoma““.

263 Jis atsakė: „Gerai, aš tikėsiu“. Ir išėjęs pasakė savo žmonai, kad. . .

264 „Vyras miršta, ar ne taip?“

265 „Taip, jis miršta“. Ir štai sekančią dieną vyras mirė, ar po poros dienų.

266 Tuomet ši moteris išėjo ir pradėjo gerti ir visa kita. Ir vienas iš šios bažnyčios diakonų, aš manau, kad tai buvo diakonas, nuėjo pas tą moterį ir paklausė, ar ji norėtų vėl sugrįžti į bažnyčią. Ji atsakė: „Aš niekuo nepatikėsiu. Pamokslininkas Branhamas atėjo čia ir meldėsi už mano vyrą, pasakė, kad jis gyvens, o po dviejų ar trijų dienų jis mirė. Taigi, aš nebetikiu“. Dabar ji miršta. Gerai.

267 Bet, kad ir kaip, suprantate, tai tik parodo, kad žmonės nekreipia dėmesio į tai, ką jūs sakote. Suprantate? Žinoma. Jeigu aš pasimeldžiau už asmenį ir aš—aš pasakau tiems žmonėms, kad jie gyvens. Aš tikiu, kad jie gyvens. Bet, nesvarbu, jeigu mano žodis būtų absoliučiai TAIP SAKO VIEŠPATS, o jūs Tuo nepatikėtumėte, jūs vis tiek mirtumėte. Žinoma. Čia yra TAIP SAKO VIEŠPATS, ir daugelis iš jų priima Tai ir miršta. Daugelis iš jų eina į pragarą, kai TAIP SAKO VIEŠPATS, „Jūs neprivalote to daryti“. Ar tai tiesa? Žinoma. Suprantate? Tai, kas. . . Viskas priklauso nuo jūsų tikėjimo.

268 Brolis Kollins, aš nemanau, kad jis yra ši vakarą. Bet klausantis jo ši rytą, jis apie tai pasakė puikiausią kalbą. Suprantate? Suprantate? Jis tai padarė. Jis pasakė: „Taigi, toki patį tikėjimą, koki jūs turite čia, jūs turėsite turėti ir ten. Kadangi tai jūsų asmeninis tikėjimas, ne į jūsų denominaciją, bet į Kristų. Jūs turite turėti tą tikėjimą“. Būtent taip. Absoliučiai.

269 Ir Dieviškas išgydymas priklauso nuo jūsų tikėjimo. Bet pagal Dievo Žodį, TAIP SAKO VIEŠPATS, kad kiekvienas

žmogus buvo išgydytas, kai Jėzus mirė Kalvarijoje, „Jis buvo sužeistas už mūsų nusikaltimus, Jo žaizdomis mes *buvome* išgydyti“. Teisingai? Mes *buvome*. Biblijoje pasakyta: „Jūs *buvote* išgydyti“. Taigi neieškokite klaidos manyje, aš esu tik Žodžio pamokslininkas. Jūs eikite ir pasakykite Dievui, kad Jis pasakė kažką neteisingo, ir tuomet Dievas pasakys jums, kur yra jūsų silpnybė. Suprantate? Taigi, tai jūsų tikėjimas. Jėzus sakė: „Jeigu gali tikėti. Jeigu gali tikėti“.

²⁷⁰ Dabar, kai jūs girdite, kaip Šventoji Dvasia patvirtino jūsų tikėjimą ir jį įtvirtino, ir pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS: „Rytoj, *tam tikru* laikui, jūs turėsite *tam tikrą* dalyką. Įvyks *tam tikras* dalykas. Tai bus čia, *tam tikru* būdu, ir jūs čia sutiksite *tam tikrą* dalyką. Tai bus jums ženklas““. Taigi, stebėkite tai. Tiesiog čia dabar, tai užbaigtas darbas.

²⁷¹ Bet kai kalbama apie Dievišką išgydymą, aš turiu pastatyti Dievišką išgydymą ant to paties pagrindo, tokio pat kaip ir išgelbėjimas. Kiekvienas iš jūsų, nesvarbu ką jūs esate padarę, jūs buvote išgelbėti nuo to laiko, kai mirė Jėzus, kadangi Jis mirė, kad panaikintų pasaulio nuodėmes. Bet tai niekada jums neduos jokios naudos, kol jūs asmeniškai to nepriimsite ir neišgyvensite to. Bet kaip dėl jūsų nuodėmių, tai jos jau atleistos. Teisingai. Jis . . . „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes“. Suprantate? Štai taip. Dabar, prisiminkite tai.

²⁷² Taigi, aš žinau, kad dėl mokymo, Raštuose, mes esame mišri auditorija. Ir daug kartų šioje Hebrajų Knygoje, kuri yra gana gili Knyga . . . Aš dabar turėsiu tai palikti kuriam laikui. Aš pasistengsiu šį vakarą užbaigti paskutinę šio 7-to skyriaus dalį.

²⁷³ Ir dabar jūsų galvoje, be abejo, kyla daugybė klausimų. Daugelis iš jūsų turite klausimų, ir aš taip pat turiu. Taigi, sekantį kartą, jei Viešpats panorės, kai aš atvyksiu . . .

²⁷⁴ Aš dabar vykstau į Mičiganą. Ir tuomet iš Mičigano aš keliausiu į Koloradą. Iš Kolorado į Vakarinę pakrantę. Taigi—taigi, kai mes atvyksime, Viešpačiui leidus . . . Taigi, aš nežinau. Jeigu aš nebūsiu Čikagoje, sekmadienį, aš galbūt grįšiu čia ateinančio sekmadienio vakarą.

²⁷⁵ Taigi, mes maždaug šešias savaites užimame mūsų pastoriaus sakyklą čia, visas šias—šias—šias, šią Knygą čia. Suprantate? Dabar, mes . . . Man nepatinka tai daryti. Brolis Nevilas yra puikus, mielas, geras brolis. Ir aš esu tikras, kad ši bažnyčia myli brolių Nevilą.

²⁷⁶ Beje, kol aš kalbu, kažkas kažkur šioje šalyje yra kaltas, dėl kai kurių skelbimų rašymo, kad nušalinti brolių Nevilą nuo šios sakyklos. Jūs turėsite tai išsiaiškinti su manimi. M-hm. Teisingai. M-hm. Taip, iš tiesų. Taigi, aš noriu, kad jūs . . . Sakė diak- . . . kažką dėl diakonų tarybos. Diakonų taryba neturi nieko bendra su tuo pastoriumi. Ne, pone. Visą valdžią turi susirinkimas. Tai ne . . . Diakonų taryba yra tik policininkai,

čia šioje bažnyčioje, tik tam, kad palaikytų tvarką ir taip toliau. Tačiau kai kalbama apie taisykles, tai turi spręsti visa bažnyčia. Ši bažnyčia remiasi vietinės bažnyčios suverenumu. Todėl aš neturiu ką pasakyti dėl šio pastoriaus nušalinimo arba kito paskyrimo. Turtas priklauso man; jis atiduotas bažnyčiai. Jūs visi esate bažnyčia. Jūs, žmonės, esate tie, kurie valdote. Jūs patys esate bažnyčia. Ir Bažnyčia, šventa Dievo Bažnyčia - yra Šventosios Dvasios suverenumas toje Bažnyčioje. Ir vienintelis dalykas, kurį aš darau, tai valdau turta, atiduodamas jį šiai bažnyčiai, ir kai atiduodu tai bažnyčiai, tai yra neapmokestinama. Ir bažnyčia pati išsirenka savo pastorius. Aš su tuo neturiu nieko bendra. Ir vienintelis būdas, kaip šis pastorius galėtų kada nors išeiti, tai jei pastorius pats nuspręstų išeiti, arba bažnyčios balsų dauguma turėtų pasakyti: „Pakeiskite pastorių“. Tai vienintelis būdas. Jokia diakonų taryba to padaryti negali. Diakonų taryba tik palaiko tvarką ir kitus dalykus bažnyčioje.

²⁷⁷ Patikėtiniai, jie su tuo neturi nieko bendro, tik remontuoja bažnyčią. Ir jie negali to padaryti, kol ten... Visa patikėtinių taryba susirenka ir sako: „Mes pastatysime *tai*, ar mes padarysime *tai*“. Tada jie turi paklausti išdininko, ar jie tam turi pinigų. Taip, pone.

²⁷⁸ Bet jei yra koks nors skundas dėl kurio nors nario, jei narys turi skundą vienas prieš kitą, ar kažkas negerai, jūs pats turėtumėte nueiti pas tą brolių ir pasikalbėti su juo, tik su juo vienu. Tuomet, jeigu jie to nepriima, tada prieinama prie sekančio, jūs pasiimate vieną iš diakonų ar ką nors ir einate su juo pas tą brolių. Tuomet, jeigu jis jūsų nepriima, tada jūs einate ir pasakokite apie tai bažnyčiai. Tuomet, jeigu bažnyčia... Tada, jeigu jis nenori priimti bažnyčios, tada Biblijoje pasakyta: „Tebus jis jums kaip pagonis ir muitininkas“. Teisingai.

²⁷⁹ Ir bet kuris asmuo, kuris pažįsta kaltą asmenį ir jūs nenuėinate pas juos pasikalbėti, tuomet jūs, kaip Dievo bažnyčios dalis, turėsite atsakyti už tą nuodėmę. Teisingai.

²⁸⁰ Ir jeigu tuomet bet kuris asmuo turi skundą prieš diakoną, ar prieš diakoną ar ką nors bažnyčioje, reikia trijų žmonių. Trys žmonės ateis ir pasakys, paliudys, dviejų ar trijų liudytojų lūpomis. Ateikite ir pasakykite pastoriumi, kad yra skundas prieš diakoną. Tuomet, jeigu yra skundas prieš diakoną, diakonas nėra teisingas žmogus, nėra nepriekaištingas žmogus. Jis turi atlikti diakono pareigas, nepriekaištingai ir tuomet būti pripažintas nepriekaištingu. Ir jeigu tas susirinkimas sužino, kad tas diakonas neatlieka savo pareigų, jis pasiima su savimi tris ir nueina pas pastorių. To diakono paprašoma tą vakarą pasilikti namuose. Ir tuomet pastorius iš... ateina ir sukviečia visą susirinkimą, pateikia skundą. Ir jeigu susirinkusieji nubalsuoja už tai, kad diakonas tęstu tarnystę, diakonas tęsia tarnystę. Jeigu

susi- . . . nubalsuoja už diakono atleidimą, tai jie tą patį vakarą išsirenka naują diakoną. Suprantate?

281 Taigi vienas asmuo nieko čia negali padaryti. Tai žmonių dauguma. Taip, pone. Jei dvidešimt balsuoja už jį, o dvidešimt vienas - prieš, jis išeina; ar atvirksčiai. Suprantate? Štai taip, tai yra vietinės bažnyčios suverenitetas, ir tuomet, kiekvienas iš narių turi balso teisę bažnyčioje. Kas nors vyksta, negerai, tada jie gali tiesiog susirinkti ir vienintelis dalykas, kurį jie turi padaryti, tai būti Dievo akivaizdoje, kad jie aiškiai matytų, jog niekas netrukdo bažnyčios judėjimui.

282 Bet pilna ir visapusiška bažnyčios valdžia yra pastorius. Perskaitykite tai Biblijoje, pažiūrėkite, ar tai ne Biblijinė tvarka. Būtent taip. Nėra nieko aukščiau vyresniojo. Aš neturiu nieko bendra su tuo, ką čia daro brolis Nevilas. Tai jūsų ir brolio Nevilo reikalas. Jeigu brolis Nevilas nori pamokslauti Jehovos Liudytojų mokymą, tai jo ir jūsų reikalas. Suprantate? Jeigu jis nori pamokslauti tai, ką jis nori, tai yra tarp jo ir jūsų. Štai ir viskas. Jei susirinkimas balsuoja už tai, kad jis tai pamokslautų, tai viskas gerai. Tai priklauso nuo jo.

283 Vienintelis dalykas, kurį aš darau - tik valdau nekilnojamą turtą. Ir jeigu atsiranda kas nors kita, kaip pavyzdžiui pastoriaus nušalinimas ir jie nori prabalsuoti dėl to, jūs negalite prašyti, kad tai padarytų diakonas. Jūs ateikite ir paklauskite manęs. Aš ateisiu ir pasakysiu: „Jeigu jūs norite pašalinti pastorių, pasakykite man kodėl. Ar jis ką nors padarė?“

284 „Taip. Mes jį pagavome girtą“. Ar: „Mes pagavome jį darant *tai* ar darant kažką, kas buvo neteisinga“.

285 - Ar visame tame jūs turite tris liudininkus?

286 - Taip. Mes turime.

287 Tie liudininkai pirma turi būti išbandyti. „Skundo prieš vyresnįjį nepriimk, nebent liudytų du ar trys liudytojai, ir tegu juos pirma išbando; prieš vyresnįjį“. Tuomet jūs turite prisiekti, kad jūs tai matėte; ir įrodyti tai, kad jūs tai matėte.

288 Ir tada, jeigu jūs tai padarėte, tuomet ta nuodėmė yra atvirai pasmerkiama, kad, „Tai neteisinga“. Tada paklauskite: „Ar susirinkimas nori pakeisti savo pastorių?“

289 Ir jeigu susirinkimas nubalsuoja: „Atleisti jam ir te jis lieka“, tai taip ir turi būti. Suprantate? Tai, argi tai nėra teisinga? Argi tai nėra teisingas bažnyčios valdymo būdas? Taip pasakytą Biblijoje. Mes neturime vyskupų ir prižiūrėtojų, valdybų ir taip toliau, kurie pastato štai *ta*, kuris turi didesnę valdžią. Čia niekas neturi valdžios, tik Šventoji Dvasia. Teisingai. Ji atlieka perkėlimus. Ir mes priimame Ją, kaip žmonių dauguma, būda, kuriuo žmonės remiasi.

290 Ir tuomet, jeigu viena pusė nori daryti *ta*, ir kita pusė nori daryti *ana*, ir laimėjusioji pusė, pralaimėjusioji pusė, ką jie dėl to

dar? Prisijungia prie likusiųjų ir sako: „Vadinasi mes klydome. Mes judėsime toliau, nes Šventoji Dvasia padarė šį pasirinkimą“. Suprantate? Būtent taip.

²⁹¹ Kaip demokratai ir respublikonai, tol kol mes stovime kaip demokratija, kaip amerikiečiai. Jeigu valdžioje demokratai, respublikonai turi judėti toliau kartu su jais; jei respublikonai – demokratai juda su jais. Suprantate? Būtent tai, kas ir daro mus tauta. Kai tik mes tai pažeidžiame, mes pažeidžiame savo demokratiją. Teisingai. Demokratai sako: „Aš nesiruošiu nieko daryti; respublikonai laimėjo“. Tuomet mes žlungame. Aš esu kentukietis: kartu mes išstovime, o susiskaldę – mes žlungame.

²⁹² Taigi, jei bažnyčioje yra kas nors netinkamo, apie ką jums yra žinoma, koks nors asmuo, žmogus ar kas nors, tai yra jūsų pareiga ir atsakysite prieš Dievą, jeigu neišsiaiškinsite to dalyko; jūs, bažnyčia. Taigi, atminkite, tai ne ant mano pečių. Tai ant jūsų pečių. Ir jei bažnyčioje kas nors netvarkoje, Dievas privers jus atsakyti už tai. Teisingai. tokiu būdu Jis valdo Savo bažnyčią. Tokiu būdu tai yra Biblijoje. Tokia yra Biblijos tvarka. Toks yra vietinės bažnyčios suverenumas. Pastorius yra vadovas. Teisingai. Amen.

²⁹³ Dabar, pereinant prie šio palaiminto pamokslu čia. Jūs, taigi aš noriu, kad jūs žinotumėte tai. Tai yra įrašyta į garsajuostę, atminkite, šis pamokslas. Ir bažnyčios garsajuosčių įrašai, bažnyčios įsakymai ir taisyklės, tai įrašyta garsajuostėje. Visa tai pagal Bibliją. Mes to nevaldome; niekas tam nevadovauja. Ne. Visi, mes visi esame vienodi. Bet, mes turime vadovą, tai pastorius, tol kol jis yra vedamas Šventosios Dvasios. Tiesa. Gerai.

²⁹⁴ Dabar, čia bus daug klausimų. Taigi, sekantį kartą, kai jie pateiks ir brolis Nevilas paskelbs per radiją, kad aš būsiu čia, jūs užrašykite savo klausimą, kad mes kartu galėtume tai išsiaiškinti. Ar padarysite? Gerai.

²⁹⁵ Žinau, kad aš mokiau apie šventųjų ištvėrę. Aš mokiau apie aukščiausią Jėzaus Dievybę. Aš mokiau apie tikinčiojo saugumą, išankstinį paskyrimą, apie išankstinį numatymą ir daugelį kitų dalykų. Nors, aš žinojau, kad mano susirinkime yra daug besilaikančių įstatymo, kas yra visiškai gerai. Absoliučiai. Bet, taigi, tie dalykai, aš taip pat esu besilaikantis įstatymo ir aš esu kalvinistas. Aš tiesiog tikiu Biblija. Štai ir viskas.

²⁹⁶ Taigi, jei kai kurie iš tų, klausimų. Aš mokiau apie įrodymus, pojūčius ir taip toliau, ir visus tuos dalykus, su kuriais jūs galbūt nesutikote. Taigi vieną iš šių vakarų, galbūt, padarykime tai. . .

Ar jūs labai skubate čia grįžti? [Broilis Nevilas sako: „Ne“—Red.]

Padarykime tai trečiadienį vakare, šio trečiadienio vakarą, tuomet aš—aš manau, kad aš—aš galėsiu tai prvesti. Atsineškite savo klausimus trečiadieni vakare, padėkite juos čia ant pakylės,

ir klausimą apie Bibliją, gerai, iš to, apie ką aš dabar mokau. Ir trečiadienio vakarą. Ir tuomet kitą sekmadienį, tada, aš manau, kad aš—aš, bet kuriuo atveju, turiu būti Čikagoje. Ir iš ten aš vykstu į Mičiganą. Jei Viešpats duos, būsiu čia trečiadienio vakarą ir pasistengsiu kuo geriau atsakyti į klausimą. Ir dabar, tebūnie Viešpats gailėstingas.

Taigi, palenkime minutėlei savo galvas.

²⁹⁷ Dabar, palaimintas Viešpatie, tai yra Tavo puikus ūkis. Tai Tavo bažnyčia. Tai Tu, Viešpatie, kuris judi, ir mes norime judėti taip, kaip mus veda Dievo Dvasia. Ir mes dabar meldžiame, kad Tu palaimintum mus. Ir kai mes pakartojame šį pamokslą, ir gilinamės į šiuos gilius dalykus, mes meldžiame, kad Šventoji Dvasia mums juos apreikštų pagal mūsų poreikį. Nes mes prašome to Jo Vardu. Amen.

²⁹⁸ Dabar, o, aš. . . Ši Hebrajų Knyga, aš vertinu kaip vieną iš didingiausių Knygų.

²⁹⁹ Šiek tiek vėliau, galbūt, kad aš—aš turėsiu. . . vykti į užsienį, tai yra, jeigu Dievas leis, aš išvyksiu gana greitai. Pagal regėjimą, aš turiu vykti į Afriką. Aš manau, kad man niekada nepavyks daug pasiekti, kol aš neišvyksiu į Afriką ir neišpildysiu to regėjimo. Taigi, tuomet, tai bus tikriausiai, kažkur šį ateinantį pavasarį.

³⁰⁰ Bet per tą laiką aš norėčiau paimti dar vieną knygą iš Laiško Hebrajams, tai Hebrajamas 11-ą skyrių, ir pasilikti prie šio 11-o skyriaus maždaug savaitę, ir paimti kiekvieną iš tų būdingų bruožų ar charakterių, ir atskleisti jų savybes. Suprantate? „Tikėjimu, Nojus“, - tuomet paimti Nojaus gyvenimą. „Tikėjimu, Abrahamas“, - tuomet paimti Abrahamo gyvenimą. „Tikėjimu, Abelis“, - tuomet paimti Abelio gyvenimą. Suprantate? Ir nuodugniai tai išnagrinėti. Ar jūs norėtumėte? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] O, tai būtų, tuomet mes paimtume pilnai visą Bibliją. Ir tada galbūt, mes pabandytume tai padaryti per, tarkime, savaitę ar dešimt dienų susirinkime, tiesiog vieną susirinkimą po kito, kaip prabudimą, maždaug per Kalėdų atostogas, ar kažką panašaus, jei Viešpats panorės.

³⁰¹ Taigi, Laiške Hebrajams 7-me skyriuje mes susitikome su šiuo didžiu Personažu. Kas gali man pasakyti, koks buvo Jo Vardas? [Susirinkimas sako: „Melkizedekas“—Red.] Melkizedekas. Taigi, Kas buvo šis Melchizedekas? Jis buvo Aukščiausiojo Dievo kunigas. Jis buvo Salemo Karalius, kuris buvo Jeruzalės Karalius. Jis neturėjo jokio tėvo, ar Jis neturėjo jokios motinos. Jis neturėjo laiko, kada Jis gimė, ar Jis niekada neturės laiko, kada Jis mirs. Taigi, mes sužinome, kad tai, tai turi būti Amžina.

³⁰² Mes sužinojome, kad žodis *amžinai* reiškia „laiko tarpą“. Ar jūs dar prisimenate tai? Laiko tarpas, tai per amžiu

amžius. Ir *amžinai* - Biblijoje daugelį kartų paliudyta kaip apie „laiko tarpą“.

303 Bet, Amžinybė, ir mes randame, kad yra tik viena Amžino Gyvenimo rūšis. Ar ne taip? Dievas, vienintelis, turi tą Amžiną Gyvenimą. Teisingai? Tik viena Amžino Gyvenimo rūšis. Nėra tokio žodžio kaip „Amžina bausmė“. Kadangi, jeigu jūs turite būti nubaustas Amžinai, jūs turite turėti Amžiną Gyvenimą, kad būtumėte nubaustas Amžinai. Jūs turėtum turėti Amži-... Ir jeigu jūs turite Amžiną Gyvenimą, jūs negalite būti nubaustas, suprantate, jeigu turite Amžiną. „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžinąjį Gyvenimą“. Teisingai? Amžiną Gyvenimą, kadangi jūs tikite. Na, jeigu jūs turite Amžiną Gyvenimą, jūs negalite būti nubaustas, nes jūs turite *Amžinąjį* Gyvenimą. Taigi, tuomet, jeigu jūs ruošiatės kentėti pragare amžių amžius, jūs turite turėti Amžinąjį Gyvenimą.

304 Bet, taigi, aš tikiu, kad Biblija moko apie tiesioginį degantį pragarą. Biblija moko apie tai, kad nuodėmės ir nedorybės bus baudžiamos per amžių amžius. Taigi tai nėra Amžinybė. Tai galbūt dešimt milijardų metų. Tai gali būti šimtą milijardų metų, bet kažkada tai turės pabaigą. Nes viskas, kas turėjo pradžia, turi ir pabaigą. Tai tie dalykai, kurie neturi pradžios, neturi ir pabaigos.

305 Ar jūs dabar prisimenate šią pamoką? Kaip mes grįžome atgal ir sužinojome, kad viskas, kas turėjo pradžia, buvo iškreipta, suprantate, iškreipta nuo pagrindinio dalyko. Ir, galiausiai, tai sugrįžta į Amžinybę. Ir tuomet visas pragaras, visos kančios ir visi prisiminimai apie tai išnyks Amžinybėje. Viskas, kas prasideda - baigiasi.

306 Ir šis Melkizedekas nebuvo Jėzus, nes Jis buvo Dievas. Ir tai, kuo Jėzus ir Dievas skyrėsi, tai, kad Jėzus buvo Palapinė, kurioje gyveno Dievas. Suprantate? Taigi, Melchizedekas. Jėzus turėjo ir tėvą, ir motiną. O šis Žmogus niekada neturėjo nei tėvo, nei motinos. Jėzus turėjo gyvenimo pradžią ir Jis turėjo gyvenimo pabaigą. Šis Žmogus neturėjo nei tėvo, nei motinos, nei dienu pradžios, nei gyvenimo pabaigos. Bet, tai buvo tas pats Asmuo. Tai buvo, Melkizedekas ir Jėzus buvo Viena; tačiau Jėzus buvo žemiškas kūnas, gimęs ir sutapatintas su nuodėme. Paties Dievo kūnas, Jo Paties sūnus, gimęs ir sutapatintas su nuodėme, kad ištrauktų geluonį iš mirties, kad sumokėtų išpirką ir priimtų pas Save sūnus ir dukteris. Ar supratote tai? Štai dėl ko Jis turėjo—Jis turėjo pradžią, Jis turėjo pabaigą.

307 Bet šis tobulus kūnas, kaip—kaip mūsų prisikėlimo užstato prisiminimas, Dievas nenorėjo leisti, kad tas šventas kūnas patirtų sugedimą, nes Jis Pats jį sukūrė. Ir pagimdė jį, prikėlė jį ir pasodino jį Savo dešinėje.

308 Ir šiandien Šventoji Dvasia, kuri prikėlė tą kūną, yra čia, Bažnyčioje. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas! Ir parodo

tuos pačius stebuklus bei jėgą. Ir vieną dieną ši Šventoji Dvasia, kuri yra Bažnyčioje, sušuks, pakils ir pati priims šį kūno pavidalą, kuris sėdi Dievo Didybės dešinėje, kad užtartų mus, nusidėjėlius. Ten mes esame tobulai apsaugoti nuo nuodėmės. Ne tai, kad mes nenusidedame; bet mes saugomi nuo nuodėmės Dievo Akivaizdoje. Kadangi tarp manęs ir Dievo, tarp jūsų ir Dievo stovi Kruvina auka. Štai dėl ko Jis pasakė: „Zmogus, kuris yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, jis negali nusidėti“. Nes jeigu jūs gimėte iš naujo, ta pati Šventoji Dvasia, kuri gyveno tame Kūne, gyvena jumyse. Ir Ji negali nusidėti; prieš Jį guli auka. Tuomet, jei jūs sąmoningai tai darote, tai rodo, kad jums neįmanoma būti tame Kūne. Amen. Tai Evangelija. Štai Ji.

³⁰⁹ Todėl, suprantate, Ji neprieštarauja jokiam Raštui. Ji suriša visą Raštą kartu. Suprantate? „Tai būtų neįmanoma tiems, kurie kartą buvo apšviesti“. Štai kur mes gauname klausimus. Nes, tiesiog paimkite juos, to mes ir norime.

³¹⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį. „Yra neįmanoma tuos, kurie kartą buvo apšviesti, ir atpuolė, vėl gražinti atgailai, matant, jog jie iš naujo nukryžiuoja Dievo Sūnų ir padaro Jį. . . ir išstato Jį viešai gėdai“. Jie negalėjo to padaryti.

³¹¹ Tuomet jūs pereikite prie Hebrajams 10, kur Ten sakoma: „Nes jei mes sąmoningai nusidėjome po to, kai gavome Tiesos pažinimą“. Ir kas yra nuodėmė? Netikėjimas.

³¹² Jeigu jūs sąmoningai, matydami, kaip Šventoji Dvasia daro visa tai, ką Ji padarė tiesiog čia šį rytą, ir matydami, kad Kristus prisikėlė iš mirusiųjų ir Jis gyvena Savo Bažnyčioje bei tarp Savo žmonių, ir jūs sąmoningai Tai atmetate, tai jums neįmanoma kada nors ateiti pas Dievą, kadangi jūs piktžodžiavote Šventajai Dvasiai.

³¹³ Jėzus pasakė tą patį, kai Jis darė tuos stebuklus.

³¹⁴ Jie sakė: „Na, Jis yra Belzebubas. Jis yra ateities spėjėjas. Jis yra šėtonas“.

³¹⁵ Jėzus atsisuko ir tarė: „Aš jums atleisiu už tai. Bet kai ateis Šventoji Dvasia ir padarys tai, jeigu pasakysite prieš Ją žodį, tai niekada nebus atleista nei šiame pasaulyje ar būsimajame pasaulyje“. Nes jūs pavadinate Dievo Dvasią, kuri buvo Jame, „netyra dvasia“.

³¹⁶ Tuomet, jeigu mes sąmoningai nusidedame, jeigu mes nusidedame, sąmoningai netikime. Ne po to, kai mes priimame Tiesą, gimstame iš naujo; tada mes negalėtume nusidėti. Nusidėjėlis negali padaryti neatleis-. . . Krikščionis negali padaryti neatleistinos nuodėmės. Jis negali to padaryti. Tai daro nedievoaimingas. Tai taip vadinamas tikintis, o ne tikras tikintysis.

³¹⁷ Tie žydų rabinai, o, jie galvojo esą manieringi, ir jie turėjo Teologijos daktaro ir Filosofijos daktaro laipsnius. Jie galvojo,

kad pas juos viskas sėkmingai užbaigta, tvarkoje, bet jie buvo patys didžiausi nusidėjėliai. O, jie galbūt . . . Jūs negalėjote pirštu parodyti į–į jų gyvenimą. Jie buvo be priekaištų, dorovingi ir tiesiog tokiu būdu. Bet jie buvo netikintys.

³¹⁸ Ir jūs paimkite žodį „nuodėmė“ ir sužinokite, ką jis reiškia. Žodis *nuodėmė* reiškia „netikėjimas“. Yra tik dvi frakcijos, tai yra tikintis arba netikintis. Tai yra išteisintas žmogus arba nusidėjėlis. Štai ir viskas. Jeigu jūs esate netikintis, jūs esate nusidėjėlis; nesvarbu, koks geras jūs esate, kaip dažnai lankote bažnyčią ar net jei jūs esate pamokslininkas. Jūs vis tiek esate netikintis.

³¹⁹ Tie fariziejai buvo pamokslininkai, ir jie buvo netikintys, ir dėl to šiandien yra pragare. Tiesiog tokie religingi, kokie tik jie galėjo būti, ir pamaldūs, bet jie netikėjo Juo. Ir jie vadino Jį „šėtonu“ ir abejojo Jo Žodžio tikrumu. Ir kai kurie iš jų sakė: „Jei Tu esi, nuženk dabar nuo kryžiaus. Padaryk stebuklą. Leisk mums pamatyti, kaip tu tai darai“. Vienas trenkė Jam per galvą lazda ir pasakė: „Pranašauk ir pasakyk mums, kas sudavė tau, tu pranašas, ir mes patikėsime tavimi“. Suprantate, netikintys! Jie apsimetinėjo, kad jie buvo tikintys, bet jie buvo netikintys, neatgimę, atsiskyre, nors jie buvo šventi ir dievobaimingi.

³²⁰ Tačiau, tas pats vyksta ir šiandien. Vyrai ir moterys gali vaikščioti į bažnyčią ir turėti liūdną veido išraišką, ir–ir dievobaimingi, kokie tik jie gali būti, ir niekada nemeluoja, nevagia, ir iš visų jėgų stengiasi gyventi savo religija. Bet, jeigu jie nėra tikintys – jie yra pražuvę. Taigi Biblijoje nėra nė vieno brūkštelėjimo dėl besilaikančių įstatymo. Kalvinizmas yra . . . Malonė yra tai, ką Dievas padarė dėl jūsų, ir darbai yra tai, ką jūs darote dėl Dievo. Jie yra visiškai atskirti.

³²¹ Jeigu jūs nustotumėte meluoti, nustotumėte rūkyti, nustotumėte vogti, nustotumėte svetimauti, ir visa kita, padarytumėte viską, laikytumėtės įsakymų ir lankytumėte bažnyčią, krikštutumėtės kiekvieną sekmadienį, priimtumėte Komuniją, plautumėte šventųjų kojas, padarytumėte viską, gydytumėte ligonius ir padarytumėte visus kitus dalykus, jeigu jūs nesate gimęs iš Dievo Dvasios, išrinktasis – jūs esate pražuvęs. „Ne iš to, kuris nori, nei iš to, kuris bėga, bet iš Dievo, kuris parodo gailestingumą“.

³²² Ezavas iš visų jėgų stengėsi tapti krikščionimi, bet nesugebėjo to padaryti. Biblijoje pasakyta, kad jis graudžiai verkė, ieškodamas vietos, kur galėtų atgailauti, bet negalėjo jos rasti. Dar jam negimus, Dievas pasmerkė jį, kadangi Jis žinojo, jog jis savo širdyje buvo niekam tikusiu žmogumi. Dievas per išankstinį numatymą žinojo tai. Jis pasakė: „Jokubą Aš pamilau, o Ezavo Aš neapkenčiau“. Ir Ezavas atrodė kaip džentelmenas. Jis likdavo namuose, rūpinosi savo senu aklu tėvu, šėrė galvijus ir visa kita, buvo geras vaikas.

³²³ O Jokūbas buvo mamytės sūnelis, išradingas melagis. Toks jis ir buvo. Jūs turite pripažinti tai. Biblija tai pripažįsta, parodo tai. Bėgiojo aplinkui, darydamas viską. Ir – ir, mama, sukiojasi aplink mamą. Bet, vis dėlto Jokūbas, su visais savo pakilimais ir nuosmukiais, su savo netinkamu išlepintu būdu, jis vis dar turėjo pagarbą tai pirm gimio teisei. Tai yra svarbiausia.

³²⁴ Ezavas buvo dukart geresnis džentelmenas nei Jokūbas. Jeigu šiandien mes turėtume spręsti, ar jis bus mūsų bažnyčios narys, tai tūkstantis prie vieno, kad jūs išsirinktumėte Ezava, jeigu jūs jo nepažinotumėte. Bet Dievas paėmė Jokūbą.

³²⁵ Ką jūs darytumėte su šventu Pauliumi, jeigu jis panorėtų būti tarnautoju? Neaukštą žydą su pakumpusia nosimi ir iš pykčio perkreipta burna, keliauja tiesiog keldamas triukšmą, ir kaip jis ruošiasi suplėšyti į gabalus Bažnyčią, jis ruošiasi visa tai padaryti. Jūs manėte, kad jis padarė neatleistiną nuodėmę, bet Dievas pasakė: „Jis yra Mano tarnas“.

³²⁶ Dievas paima žmones ir pakeičia juos, ne žmonės priima Dievą ir tampa kitokie. Dievas paima žmogų ir pakeičia jį. Tai ne tai, ką jūs darote, ko jūs norite, ką jūs galvojate. Tai – ką daro Dievas. Štai taip. Štai tokia istorija.

³²⁷ Dabar, šis didis Melkizedekas, kokia čia istorija apie Jį! Mes norėtume truputį paskaityti, tiesiog kaip . . . turėjome taip greitai perbėgti per tai. Mes pradėsime čia vėl nuo tam tikros Rašto dalies, ir pradėsime maždaug nuo 15-os eilutės.

Ir tai yra dar . . . aiškiau, nes . . . pagal Melkizedeko panašumą išskyla kitas kunigas.

³²⁸ Taigi, Melchizedekas buvo kunigas. Ar Jis buvo? Tai kas Jis buvo. Mes sužinome, kad pradžioje Dievas buvo didžiu Dvasios šaltiniu. Teisingai? Jis neturėjo gimimo vietos. Jis neturėjo mirties vietos. Jis neturėjo dienų pradžios. Jis neturėjo metų pabaigos. Jis buvo toks pat Amžinas, kaip Amžina yra Amžinybė. Jis niekada nebuvo gimęs. Jis niekada nemirė.

³²⁹ Ir ten mes sužinome tai, kad Jis turėjo septynias Dvasios atmainas. Ar tai tiesa? Biblijoje pasakyta, Apreiškime, kad „Septynios dvasios prieš Dievo sostą“. Ar tai tiesa? Septynios, įvairios, septynios Dvasios. Mes sužinome, kad yra septynios spalvos. Yra septyni bažnyčios laikotarpiai. O, tai tiesiog vyksta. Septyni – užbaigta, ir Dievas buvo užbaigtas. Ir septynios Dvasios, ir tos Dvasios buvo tobulos. Pirmoji buvo raudona spalva; tobula meilė, atpirkimas. Ir kaip, jeigu mes turėtume laiko pateikti tas spalvas ir parodyti, kad kiekviena iš tų spalvų vaizduoja Dievo tyrumą. Amen. Tos spalvos, yra septynios natūralios spalvos. Tos spalvos vaizduoja Dievo tyrumą. Ir . . . Tos spalvos vaizduoja Dievo motyvus, Dievo požiūrį. Tos septynios spalvos vaizduoja septynis bažnyčios laikotarpius, septynias žvaigždes, septynis angelus. Viso Rašto eigoje: septyni tarnautojai, septyni pasiuntiniai, septynios

žinos, viskas septynetuose. Septynios dienos. Šešios dienos, ir septintoji yra savaitas; tobulumas, užbaigimas. O, tai nuostabu, jeigu tik mes turėtume laiko įsigilinti į tai ir išdėstyti tai, tas spalvas!

³³⁰ Paimkime raudoną spalvą. Mes paimkime pirmą spalvą, tai raudona. Kas yra raudona? Raudona - vienas iš pavojaus ženklų. Raudona - yra atpirkimo ženklas. Ir jūs pažvelkite į raudoną per raudoną, kokia tai spalva? Balta. Teisingai. Taigi, kai buvo pralietas raudonas Kraujas, kad uždengtų raudoną nuodėmę, Dievas žvelgia pro raudoną Kraują, žvelgia į raudoną nuodėmę - ji tampa balta. Tikintysis negali nusidėti. Tikrai ne. Dievo Sėkla, Dievo palaiminimai pasilieka ant jo. Dievas negali matyti nieko kito, tik savo Paties Sūnaus Kraują. Nesvarbu, kas yra Jo Bažnyčioje, kas tai yra, Dievas nemato to, nes Jėzus nuolatos užtaria, Vyriausias Kunigas. Nėra jokio būdo jam nusidėti, kai štai tokia Auka guli ten už jį, štai taip. Žinoma ne.

³³¹ Ir taigi, jeigu jūs sakote: „Na, tai suteikia man gerą proga...“ Tada tai parodo, kad jūs esate neteisus.

³³² Jūs branginsite Tai. Jūs mylėsite Tai, jeigu jūs esate tikras krikščionis - iki tiek, kad jūs negalėsite padaryti nuodėmės, persekiojančios jus. „Nes Dievo Sėkla pasilieka jame, ir jis negali nusidėti“. Biblijoje pasakyta: „Kartą apvalytas Jėzaus Krauju, jis nebeturi jokio noro nuodėmiauti“. Jeigu jūs turite norą - jūsų širdis nėra teisinga Dievo atžvilgiu.

³³³ Taigi, jūs darysite tai kas neteisinga, bet jūs nedarysite to sąmoningai. Suprantate? Jūs—jūs patekote į pinkles, ir viskas, į ką jūs patenkate, arba darote kažką tokio, ko jūs nenorite daryti, tai dar nėra nuodėmė, jūs atgailausite tą pačią minutę, kai jūs pamatysite, kad esate neteisus. Jūs čia pat atsigręšite ir pasakysite: „Aš nenorėjau... nepamačiau to“. Jūs sakysite tai per visą savo gyvenimą. Žmogus nenori būti, štai kodėl mes, čia žemėje, tokie kvaili ir tokioje tamsoje, kad ten už mus visą laiką yra Kraujo permaldavimas, kuris mus apsaugo. Nes pirma klaida, kurią mes... .

³³⁴ Taigi, štai jūsų įstatymiška idėja. „O, žinote ką? Ta moteris buvo pašventinta. Bet, Dieve palaimink, ji pasielgė neteisingai. Aš žinau, kad ji atkrita“. Tai neteisinga. Ji nėra atkritusi. Ji padarė klaidą. Jei ji tai padarė sąmoningai, tuomet ji buvo neteisi jau nuo pradžių.

³³⁵ Jeigu ji nenorėjo taip pasielgti ir ji išeina prieš šventą Dievo Bažnyčią ir išpažįsta tai, ir sako: „Aš suklydau, ir jūs atleiskite man“, jūs privalote tai padaryti. Jeigu jūs to nepadarysite savo širdyje, tuomet jums patiems reikėtų eiti prie altoriaus. Tiesa. Tai yra tikras šventumas bažnyčioje. Tai yra tikras šventumas, ne jūsų šventumas, bet Kristaus.

³³⁶ Aš neturiu šventumo, kurį galėčiau Jam pateikti. Bet aš pasitikiu Jo, o, Jo malone, ir aš turiu tai savo širdyje. Aš

jos neužsitarnavau, aš nieko negalėčiau padaryti, kad jos nusipelnėčiau, bet malone Jis mane pašaukė ir pakvietė ateiti. Ir aš pažvelgiau į Jį, ir Jis patraukė iš manęs norą. Aš darau tūkstantį klaidų kiekvieną mėnesį, kiekvienais metais. Žinoma, aš darau. Bet kai aš matau, kad klystu, aš sakau: „Dieve, aš nenorėjau to daryti, Tu žinai mano širdį. Aš nenorėjau taip pasielgti. Aš pakliuvau į spąstus. Nenorėjau to daryti. Tu man atleisk, Viešpatie“.

³³⁷ Jeigu aš neteisingai pasielgiau su savo broliu, aš sakau: „Broli, atleisk man. Aš nenorėjau taip pasielgti. Žinoma, Dievas žino mano širdį“.

³³⁸ O, štai taip. Tai yra Kraujo auka. Tai yra Evangelijos jėga, kuria šventa Bažnyčia juda pirmyn. Ne tai, kad jūs kažką padarėte; tai kažkas, su kuo jūs neturėjote nieko bendra. Tai yra Atpirkimas.

³³⁹ Taigi, šis Melkizedekas, kai Jis pasirodė.

³⁴⁰ Aš noriu jums pasakyti dar vieną dalyką. Ar kada nors turėjote paėmę trikampį stiklo gabalą? Paimkite trikampį stiklo gabalą ir padėkite taip, kad ant jo kristų saulės šviesa, jis atspindės septynias tobulas spalvas. Trikampis stiklo gabalas atspindi vaivorykštę. Būtent taip. Taigi, jeigu mes turėtume laiko, mes pakalbėtume apie tai. Trys sudaro tobulumą: Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia; išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas. Štai taip. Tobulumas ateina trijuose. Dievas virš žmogaus; Dievas Žmoguje, vardu Jėzus; Dievas Bažnyčioje. Tada - tobulumas.

³⁴¹ Žmogus nusidėjo, tol kol Dievas buvo *čia* viršuje Ugnies Stulpe. Dievas. . . Tiksliau, žmogus nusidėjo prieš Dievą, tol kol Dievas buvo Ugnies Stulpe, kadangi jis vis dar buvo nešvarus kūrinys, prieš Jį buvo gyvulių kraujas.

³⁴² Tuomet atėjo Dievo Avinėlis, antras aiškiai išreikštas Dievo žingsnis; tas pats Dievas, kita pareigybė. Ir tada šis Dievas. . . buvo Kristuje, buvo tas pats Dievas, kuris buvo Ugnies Stulpe. Ir tas pats Dievas tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų. Ir tada žmogus Jį išjuokė, už tai ir toliau reikėjo atsakyti. Dar nebuvo pralietas Kraujas. Teisingai. Jėzus pasakė: „Aš jums atleisiu“.

³⁴³ Bet paskui tas pats, Kuris buvo kūnu, vėl tapo Ugnies Stulpu. „Aš atėjau iš Dievo. Aš einu pas Dievą“. Štai mes randame Paulių, susitinkantį Jį kelyje į Damaską, tą patį Ugnies Stulpą. Mes randame Petrą, susitinkantį Jį kalėjime, tą patį Ugnies Stulpą. Žinoma. Ir mes matome Jį šiandien tarp mūsų, tą patį Ugnies Stulpą.

³⁴⁴ Bet tobulumas pasiekė tokią vietą, kur vidurinis Asmuo. . . Taigi, jeigu čia atsitiktinai yra žydas, ar kas nors, kas supranta Senąjį Testamentą. Įrodant tai, leiskite man jums parodyti. Aš dabar neturiu su savimi Senojo Testamento. Tai—tai Naujasis Testamentas. Bet aukojama padėtinė duona, kuri gulėjo ant

košerinės lėkštės, žydų aukoje, aukojamoje per palapinių apvalymo šventę; paklauskite bet kurį žydą; tarp tų trijų duonos gabalėlių vidurinis gabalėlis buvo perlaužtas. Tai buvo Kristus. Vidurinis gabalėlis buvo perlaužtas; Kristus, tarpinė dalis. Parodant, kad kažkur turėjo būti perlaužtas, dėl atpirkimo. Ir tas košerinės duonos gabalėlis buvo laikomas atpirkimu.

³⁴⁵ Ir štai Jis čia. Ir ši vakarą, kai mes priimame vakarienę, mes laužome košerinę duoną, nes tai yra Kristaus kūnas. Ir Jis buvo sulaužytas Kalvarijoje, kad būtų Permaldavimu už mūsų nuodėmes, kad per Jo teisumą mes galėtume tapti Jo teisumu. Kadangi Jis tapo mūsų nuodėme, kad mes galėtume tapti Jo teisumu. Broli, tai visiška malonė. Absoliučiai. Nėra jokio būdo, jokio kito kelio, kuriuo jūs galėtumėte būti išteisinti.

³⁴⁶ Taigi, šis Melkizedekas, šis didis Asmuo, kurį sutiko kelyje, jis sumokėjo, Abrahamas sumokėjo Jam dešimtinę. Koks didis Žmogus Jis turėjo būti! Taigi, atkreipkite dėmesį, paskubant.

*Kuris tapo ne pagal įstatymą... kūniškus
įsakymus, . . .*

³⁴⁷ Taigi, matote tą legalistinį įstatymą? Įstatyme pasakyta: „Nežudyk. Nesvetimauk. Nevok“.

³⁴⁸ Jėzus tuoj pat apsuoko ir tarė: „Senoliams buvo pasakyta: ‚Nežudyk‘, - bet Aš sakau: kas be reikalo pyksta ant savo brolio, jau nužudė. Senoliams buvo pasakyta: ‚Nesvetimauk‘, - bet Aš sakau jums: kiekvienas, kuris pažvelgia į moterį, jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja savo širdyje“. Štai taip. Tai turėtų pamokyti moteris, kaip rengtis, kaip teisingai elgtis. Jūs rengiatės netinkamai ir tuo verčiate vyrus žiūrėti į jus neteisingu būdu, jūs esate kalta dėl svetimavimo, lygiai kaip jeigu jūs atlikote šį aktą. Jėzus taip pasakė.

³⁴⁹ Ir jūs žmonės su vaidingu charakteriu, kaip pjūklo ašmenys, kurie visada beperstojų apkalba ką nors, negalite susilaikyti ir panašiai. Būkite atsargūs. Jūs esate kaltas, jeigu jūs pasakysite prieš savo brolių nors žodį, kuris nėra teisingas, ne tik vaikštinėti aplink ir kritikuoti jį. Nebūtina įbesti peilį į žmogaus nugarą, kad jį nužudyti. Jūs galite sugriauti jo reputaciją ir nužudyti jį, sunaikinti jo įtaką. kalbėsite čia prieš savo pastorių, sakydami ką nors blogo apie jį, tai tiesiog kaip ir galite nušauti jį. Pasakėte apie jį kažką tokio, kas nėra tiesa, na, tai sunaikins jo įtaką žmonėms ir panašiai, ir jūs esate kaltas dėl to. Tai, ką pasakė Jėzus.

³⁵⁰ Taigi, paklauskite čia, ką—ką Paulius norėjo čia pasakyti. Man patinka ši sena Biblija. Ji pataiso jus. Žiūrėkite, o, tik pažvelkite čia. Taigi, kai mes skaitome ketv- . . . „Tai yra . . . nes yra aišku, kad mūsų Viešpats kilo iš Ju- . . .“ Palaukite, aš manau, kad čia turiu kitą eilutę, kurią ketinau perskaityti. Ne, čia žemiau, 16-a eilutė.

Kuris tapo ne pagal įstatymą... kūniškus įsakymus, . . .

³⁵¹ Tai įstatymiška, suprantate. „O, broli, aš—aš neturėčiau. Aš neturėčiau. Aš žinau, bet aš. . .“ Tai ne tai. Tai meilė, kuri tai daro.

³⁵² Kaip mes praėjome tai! Aš sakiau: „Jei aš sakyčiau savo . . . apie savo žmoną: „O, na, aš—aš—aš norėčiau turėti dvi žmonas. Aš norėčiau pasilakstyti su *šita*, ir su *ana* ten. Bet, jeigu aš tai darysiu, mano žmona išsiskirs su manimi, ir mano vaikai bus . . . Su mano tarnavimu būtų baigta““. Jūs nepadorus, niekingas veidmainis. Teisingai. Visų pirma, jūs nemylite jos taip kaip reikia. Būtent taip.

³⁵³ Jeigu jūs mylėtumėte ją, nebūtų tam jokio įstatymo. Jūs bet kuriuo atveju, mylėtumėte ją ir būtumėte su ja. Būtent taip. Ir jūs, moterys, padarytumėte tą patį savo vyrui. Teisingai.

³⁵⁴ Kartais moteris prieina iki to, ar . . .

³⁵⁵ Vyras pamato kokią nors išsidažiusią Izabelę, žinote, ir—ir jūs vaikštinėjate aplink, išimylite ją; galbūt jūs turite gerą žmoną. Ir tuomet vadinatės krikščioniu. Gėda jums. Jums reikia dar vienos altoriaus dozės. Teisingai.

³⁵⁶ Ir kai kurios iš jūsų—ir kai kurios iš jūsų, moterys, žvalgotės aplinkui į kokį tai vyruką su nublizgintais plaukais, ant kurių tiek vazelino, kad . . . atveria savo burną. Ir tuomet jūs . . .

³⁵⁷ Viena mergina, ne taip seniai čia . . . Tai ne juokai, nes aš nenoriu kalbėti tai kaip juokelį. Žmonės žino, kad tai ne vieta juokams. Bet vargšė mergina čia, ji . . . Čia buvo puikių vaikinių, krikščionių vaikinių. Labai seniai, kada aš buvau čia pastorius, mes tiesiog turėdavome jaunimo klases. Ir sekmadienio popietę aš kalbėdavau jaunoms moterims apie seksą ir kitus dalykus. Tuomet sekancio sekmadienio popietę aš kalbėdavau su jaunais vyrais ir stengdavausi tuos dalykus pažaboti.

³⁵⁸ Viena mergina pradėjo vaikščioti su kažkoku tai menkysta, miesto centre čia, rūkė cigaretes ir kišenėje turėjo plokščią buteliuką. Ir jis važinėjo po miestą su „Rodsteriu“. Aš negalėjau suprasti, ką ji rado tame vaikine. Jis neidavo į bažnyčią. Jis sėdėdavo lauke. Atveždavo ją į bažnyčią, ir tuomet jis pasilikdavo sėdėti ten lauke, savo automobilyje, ir laukdavo, neužeidavo į bažnyčią. Kartą aš jai pasakiau. Ji gyveno Naujajame Albanyje. Aš pasakiau: „Noriu tavęs kai ko paklausti, mergele. Ką tu tokio radai tame vaikine?“ Aš pasakiau: „Pirmiausia, jis neapkenčia tos pačios religijos, kurią tu—tu turi. Jis niekina tavo Kristų. Jis niekada nebus tau geru vyru. Jis padarys tave nelaiminga, visą tavo gyvenimą“. Ir aš pasakiau: „Na, čia yra puikių krikščionių vaikinių, su kuriais galėtum draugauti. Ir tavo tėčiui su mama nemaloni netgi mintis apie tai, kad tu išeini, bet tu vis tiek eini ir galvoji: „Aš miela šešiolikmetė““.

359 Ji pradėjo dažytis ir visur lakstyti, ir pirmas dalykas, ji atsirado pakelės baruose. Ji dabar jau iškeliauo į Amžinybę. Bet tada, ji stovėjo čia. Ir žinote, kokį pasiteisinimą man davė ta mergina, kad ji mylėjo tą vaikina? Ji pasakė: „Jo tokios gražios nedidukės kojos, ir nuo jo taip maloniai kvepia“. Ar galite tai įsivaizduoti? Įsikvėpinęs kvepalais, tai lepūnėlis, o ne vyras.

360 „Pažvelk, - aš tariau, - sese, aš mieliau eičiau su krikščioniu vaikinui, kurio pėdas kaip žvyrinio automobilio ir kvapas kaip šeško, jeigu tik jis būtų absoliučiai krikščionis“. Teisingai. Tiesa. Taip.

361 Tai yra pateisinimas: „Tokios gražios nedidukės kojos, ir taip maloniai kvepia“. Šis pakelės barų lankytojas, galiausiai sugriovė merginos gyvenimą. Tai gėdinga, negarbinga.

362 Santuoka yra garbinga, bet į ją reikia įžengti su malda ir didžioje pagarboje. Ir tikra meilė tai moteriai suriš jus kartu visam laikui. „Ką jūs suriškite žemeje, Aš surišiu Danguje“. Kai jūs eisite štai ten gatve, ji gal susens ir pražils, ir atsiras raukšlės, bet ta pati meilė, kurią jūs turėjote jai, kai ji buvo jauna, graži moteris, jūs vis dar tai turėsite.

363 Jūs galbūt susikūprinsite, prapliksite ir ant veido atsiras raukšlės, ir visa kita, bet ji mylės jus taip pat, kaip ir tada, kai jūs stovėjote plačiapetis su garbanotais plaukais, jei tai iš tikrųjų Dievas. Nes jūs laukiate to laiko, kada jūs pereisite anapus upės, kai jūs vėl būsite jėgų žydėjime, vėl jaunas vyras ir moteris, kad amžinai gyventumėte kartu. Tai Dievo Amžinas pažadas. Jis pasakė, kad Jis tai padarys. Jis, ne tik tai, mes prie to dar prieisime po minutės, Jis prisiekė, kad Jis padarys tai.

364 Paklauskite šitai, kai mes tęsime toliau.

Kuris tapo, . . . ne pagal įstatymą. . . kūniškus įsakymus, bet pagal . . . nesibaigiančio gyvenimo jėgą.

365 Taigi, mes skaitysime greitai, kad galėtum visa tai suprasti.

Nes jis liudija: „Tu esi kunigas per amžius pagal Melkizedeko tvarką“.

Tol, kol bus reikalingas kunigas, Jis bus Kunigu.

Nes akivaizdu, yra prieš tai veikusių įsakymų panaikinimas. . . dėl silpnumo ir nenaudingumo.

Nes įstatymas nieko nepadarė tobulo, . . .

366 Jūs negalite, kad ir ką jūs darytumėte. Jūs nustojate gerti, nustojate rūkyti, nustojate meluoti, vaikštote į bažnyčią ir stengiatės daryti *tą*, ir stengiatės daryti *ana*, jūs vis dar esate kūniškas. Tai tik įstatymas. Įstatymas nieko nepadarė tobulo. Bet kas padarė tobulą? Kristus. Šlovė! Aš galiu nustoti meluoti, nustoti vogti, nustoti svetimauti, nustoti kramtyti tabaką, nustoti visą kitą, ir aš vis tiek lieku kūniškas. Dievas nepriima to, kadangi aš neturiu ką pateikčiau Jam kaip permaldavimą.

³⁶⁷ Bet tą akimirka, kai aš uždedu rankas ant palaimintos Viešpaties Jėzaus galvos ir sakau: „Viešpatie, aš nesu geras. Ar Tu priimsi mane kaip Savo tarną?“, - ir Dievas pabučiavimu pašalina mano nuodėmę, aš stoviu tobulas Dievo akyse. Teisingai. Kodėl? Aš nesiremiu savo nuopelnais. Aš stoviu ant Jo nuopelnų. Ir Jis mus padarė tobulais per Jo kentėjimus ir Jo Kraują.

³⁶⁸ Aš matau, kad laikas jau užbaigti. Bet aš norėčiau, jeigu galima, greitai užbaigti šį skaitymą.

. . . yra prieš tai veikusių įsakymų panaikinimas dėl silpnumo ir nenaudingumo.

Juk įstatymas nieko nepadarė tobulo, bet tai padarė įvedimas geresnės vilties; (Kas ta geresnė viltis? Kristus.), per kurią mes artėjame prie Dievo.

³⁶⁹ Kodėl? Per visą savo gerumą, ir per visą savo gerumą, ir per visą savo gerumą, mes vis dar esame kūniški. Tačiau kartą atsidūrė Dievo Akivaizdoje, suvokdami, kad mes niekada negalėtume ten stovėti, vien tik per Jėzaus Kristaus nuopelnus, tuomet mes artėjame prie Dievo per Jo Sūnaus nuopelnus. „Viešpatie, aš ateinu pas Tave su nekalta širdimi. Tavo Sūnaus Jėzaus Vardu, prašau, priimk mane“. O, broli, tuomet jūs ateinate gyvuoju keliu.

³⁷⁰ Ne: „Viešpatie, Tu žinai, kad aš mečiau gerti. Tu žinai, kad aš tinkamai elgiuosi su savo žmona. Tu žinai, kad aš darau tą. Aš darau aną“. Jūs neturite ką pasiūlyti.

³⁷¹ „Nes kūniškų įsakymų įstatymas nieko negalėjo padaryti, bet tai padarė įvedama nauja viltis. Tą viltį, kuri yra Kristus, mes turime kaip sielos inkarą, tvirtą ir patikimą“. Žiūrėkite.

Ir taip, kad ne be priesaikos jis . . .

Įvardis, jeigu jūs atkreipsite dėmesį čia parašytas kursyvu.

. . . jis tapo kunigu:

Ne tik kunigu, bet Jis tapo Kunigu per priesaiką. Ne . . .

³⁷² Dabar žiūrėkite. Paimkime likusią kunigystę.

(Nes anie kunigai, levitai, teisingi, teisūs, sąžiningi vyrai, tie kunigai buvo paskirti be priesaikos; . . .)

³⁷³ Dievas tiesiog pasakė: „Pagal—pagal Aarono tvarką, Jis skirdavo tuos kunigus“. Jie pereidavo iš kartos į kartą. Jie lankė mokyklą ir mokėsi būti pamokslininkais ir taip toliau. Jie pereidavo. Taigi Dievas štai taip paskirdavo juos kunigais. Jie patys tapdavo kunigais per savo išsilavinimą, per savo paveldą ir taip toliau. „Bet šis Žmogus buvo paskirtas kunigu pagal Dievo duotą priesaiką“. Dabar atidžiai klausykitės.

(. . . buvo paskirti be priesaikos; bet šis su priesaika per tą, kuris jam tarė: „Viešpats prisiekė ir nesigailės, amen, Tu esi kunigas per amžius pagal Melkizedeko tvarką“.)

Taigi Jėzus yra tapęs geresnės sandoros laiduotoju.

Taigi, paskubam.

Anų kunigų buvo daug, nes mirtis jiems sukliudydavo ilgiau pasilikti:

Tūkstančius kartų tūkstančiai kunigų, nes jie neturėjo nieko, tik mirtį, mirtį ir negalias, mirtį, ir mirtį, ir mirtį.

³⁷⁴ Bet stebėkite Jį.

Bet šis žmogus, (koks Žmogus?) Jėzus, kadangi jis nuolat išlieka per amžius, turi nekintamą kunigystę. Kur yra . . .

Todėl Jis ir gali išgelbėti visa, kas įmanoma; nesvarbu, kaip toli, kiek puolę, kaip toli nuėję, Jis gali išgelbėti visa; tuos, kurie per Jį eina prie Dievo, . . .

Ne su . . . jūsų teisumu; bet su jūsų išpažinimu. Suprantate?

. . . kurie per jį ateina prie Dievo, matydami, kad jis amžinai gyvas, kad juos užtartų.

Jis tiesiai čia, pastoviai, užtaria.

Nes mums ir derėjo turėti tokių vyriausiąjį kunigą: šventą, nekaltą, tyrą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir tapusį Aukščiausiu Kunigu Danguje;

³⁷⁵ Štai taip. Taigi, jeigu aš bandysiu atstovauti savo bylą, aš ją pralaimėsiu. Jeigu aš bandysiu atstovauti, sakydamas: „Na, mano tėtis buvo geras žmogus. Mano tėtis buvo pamokslininkas. Na, aš gyvenau bažnyčioje“. Aš vis tiek ją pralaimėčiau. Bet šis Žmogus yra Tobulas, Kristus. Jiš yra ten ir nuolatos atnašauja Savo Kraują už mano nuodėmes. Štai taip.

Jam nereikia kasdien, kaip tiems . . . kunigams, atnašauti aukų, pirma už savo nuodėmes, ir paskui už tautos: nes jis tai atliko vieną kartą visiems laikams.

³⁷⁶ Dabar stebėkite paskutinę eilutę.

Nes įstatymas skirdavo vyriausiais kunigais žmones su silpnybėmis; . . .

³⁷⁷ Tai ką daro įstatymas, kūniškas įstatymas. Taigi, norėtusi, kad aš turėčiau dar dvi valandas čia. Štai kaip įstatymas vis dar daro žmones pamokslininkais. Teisingai.

³⁷⁸ Na, jie sako: „Na, šis žmogus turi seminarijos patirtį“. Aš neiškeisčiau savo Dangiško išgyvenimo patirties į visas pasaulio seminarijas.

³⁷⁹ „Na, mes suteikėme šiam žmogui išsilavinimą. Jiš—jis yra specialiai parinktas. Jiš pasiekė tai savo pastangomis“. Man tokie nepatinka. Man patinka - pasiekę Dievo pastangomis. Suprantate? Suprantate?

³⁸⁰ Bet įstatymas vis dar stato kunigus. Įstatymas vis dar stato pamokslininkus. Baptistų bažnyčia išleidžia pamokslininkus;

ją kiek tik nori, pilna sauja jų, yra mašina, kuri juos išleidžia. Metodistai juos turi. Baptistai juos turi. Presbiterionai, nazariečiai, Šventumo piligrimai, sekmininkai - visi jie išleidžia juos tokiu greičiu, kaip tik gali, kaip didžiulė valdymo sistema, didžiulė mašina. Stovi ten kaip . . .

³⁸¹ Aš visada sakydavau: „Man—man tikrai gaila inkubatoriaus viščiuko“. Jūs žinote, viščiukas, išperėtas inkubatoriuje, jis yra išperėtas neteisingai. Ne. Višta turi išperinti viščiuką. Bet inkubatoriaus viščiukas, kai jis išsiritą, jis „cip, cip, cip“, ir neturi mamytės, pas kurią galėtų nueiti. Suprantate? Jis nežino, kas yra mamytė. Teisingai. Jis cipsi, kur mamytė, bet jis neturi jos.

³⁸² Bet mažas viščiukas, išperėtas po višta, natūraliu būdu, jis sucipsi ir mamytė jam atsako. Teisingai.

³⁸³ Ir kartais aš pagalvoju apie šią seminarijos patirtį, kur iš tų didžiųjų inkubatorių Luisvilyje ir visame pasaulyje, išsiritą tūkstančiai pamokslininkų. Sekmininkų inkubatoriai, Presbiterionų inkubatoriai, ir—ir Baptistų inkubatoriai, jie visi išperina savo—savo—savo viščiukus. Jie: „cip, cip, cip“, ir kalba apie inkubatorių, kuriame jie buvo išperinti.

³⁸⁴ Bet man patinka turėti Tėvą, Motiną. Tebūnie palaimintas Viešpaties Vardas! Nebuvo labai daug gimusių su manimi, bet kas buvo - tai mano broliai. Amen. Mes turime Motiną, kuri atsako, kai jūs . . . Motina, kuri yra Danguje, Kuri yra mums visiems motina. „Kaip višta apglėbia savo jaunikius ir burkuoja jiems, ir—ir šaukia virš savo . . . prižiūri savo viščiukus, taip ir Aš prižiūrėsiu jus. O Jeruzale, Jeruzale, kiek kartų Aš norėjau surinkti jus, kaip višta surenka savo jaunikius! Kiek kartų Aš norėjau pritraukti jus prie Savęs, bet jūs nenorėjote. Jūs turėjote savo seminarijas, išperėjote savo kunigus. Jie mokė jus prieš Mane. Dabar jūs esate palikti vieni. Jūsų laukia pražūtis“.

³⁸⁵ Taigi, aš sakau štai ką: O, žmonės, o, žmonės, kiek kartų Šventoji Dvasia norėjo surinkti jus, kaip višta surenka savo jaunikius, bet jūs norite, kad viskas vyktų pagal jus, jūs ketinate tai daryti savaip!

³⁸⁶ Vieną iš šių vakarų aš norėčiau pamokslauti tema: „Jūsų asmeninis kelias“. Žinote, Kainas norėjo turėti savo kelią. Šiandien žmogus nori turėti savo asmeninį kelią. „Bet yra kelias, kuris atrodo teisingas, bet jo pabaiga - mirtis“.

³⁸⁷ Taigi, žiūrėkite. „Tuo, kad Jis sako: „Nauja—nauja sandora . . .““ Aš manau, kad tai . . . Ne. Aš paėmiau ne tą vietą.

³⁸⁸ 28-ta eilutė.

Nes įstatymas skirdavo vyriausiais kunigais žmones su silpnybėmis; bet priesaikos žodis, kuris duotas po įstatymo, paskyrė Sūnų, kuris tęsiasi amžinai.

389 Tebūna palaimintas Dievas per amžius, Sūnaus, kuris tęsiasi amžinai pagal Melkizedeko tvarką. Ir Jis niekada neturėjo pradžios. Jis niekada neturės pabaigos. Ir įstatymas negalėjo išreikšti nieko panašaus, kadangi jis buvo kūniškas. Bažnyčia, denominacijos, negali išreikšti nieko panašaus, kadangi jos yra kūniškos. Seminarijos niekada negalės išreikšti nieko panašaus. Jie stengėsi išmokyti To pasaulį. Jie bandė tai organizuoti į Tai. Jie bandė visais įmanomais būdais pasaulyje, padaryti viską, ką tik jie galėjo, palikdami nuošalyje pagrindinį dalyką: „Jūs turite gimti į Tai“. Dievas padaro jus tuo, kuo jūs esate, žinoma, ne todėl, kad jūs nustojote daryti *tai*.

390 Taigi, nazariečiai, jums negalima nešioti žiedo, jums negalima nešioti laikrodžio ir jūs negalite turėti *tokių ir tokių* dalykų, jūsų rankos turi būti *tokio* ilgio, rankovės, sijonai turi būti *tokio* ilgio, ir—ir vyrai negali priklausyti ložei. Ir jie jūsų nekrikštys, jeigu jūs šito nedarysite. Gerai. Štai įeina katalikai, ir jie turi savo. Ir štai ateina metodistai, ir jie turi savo. Kiekvienas iš jų turi savo standartus, į kuriuos turi lygiuotis. Jeigu to neatitinkate, gerai, tuomet viskas. Suprantate?

391 Ir tuomet, bet tikras dalykas yra, tai yra: „Niekas aš rankose neatnešu! Tiesiog tvirtai laikausi Tavojo kryžiaus. O Dieve, nuogas, sužeistas, kuriam reikalinga pagalba. O, aš ateinu visiškame nuolankume, Kristau, išpažindamas, kad aš esu niekas ir manyje nieko nėra. Priimk mane, o Dieve“. Tuomet Dievas priima jus.

392 Taigi, jūs galbūt net nežinote savo ABC. Jūs galbūt neatskiriate kavos pupelės nuo žirnio. Jūs galbūt neatskiriate žarsteklio nuo kauptuko, ir kairės rankos nuo dešinės. Tai nesudaro jokio skirtumo, ko jūs nežinote. Yra vienas dalykas, kurį jūs *turite* žinoti, kad – Jėzus Kristus užėmė jūsų, nusidėjėlio, vietą. Ir jūs užimkite savo vietą, kad stovėtumėte Jo teisume, kasdien išpažindamas, kad jūs klystate ir mylite Jį visa savo širdimi, ir visi jūsų motyvai bus nukreipti į Jį – jūs pasieksite Dangų. Tai ir viskas, nes Gyvenimas, kuris buvo Kristuje, turi būti ir jumyse arba jūs esate prarastas.

393 Prieš pat užbaigiant, ar jūs prisimenate besąlygišką sandorą, kurią Dievas sudarė su Abrahamu? Ką Jis padarė tą vakarą, kai Dievas pasakė: „Leisk man pažiūrėti. . .“ Kai Abrahamas pasakė: „Leisk man pamatyti, kaip Tu ruošiesi tai padaryti“. Pradžios, aš manau, 16-as skyrius. „Leisk man pamatyti, kaip Tu ruošiesi tai padaryti“.

394 Pasakė: „Prieik čia, Abrahamai“. Ir Jis išvedė Abrahamą ir pasakė: „Eik ir paimk man aviną, eik ir paimk Man ožį, ir eik ir paimk Man telyčią. Ir Aš noriu, kad tu atvestum juos čia ir paaukotum“.

395 Ir Abrahamas nuėjo paėmė avį, ir—ir ožką, ir aviną ar telyčią. Ir jis paprovė juos. Visi jie buvo švarios aukos. Padalino juos

pusiau ir padėjo juos. Tuomet jis nuėjo ir paėmė du balandžius ir padėjo juos. Tada Abrahamas stebėjo, vaikė nuo jų paukščius, laukė, kol ateis Dievas. „Taigi, Viešpatie, štai auka, kaip Tu ruošiesi tai padaryti? Aš nežinau, kaip Tu ruošiesi išgelbėti žmogų prieš jo paties valią. Aš nežinau, kaip Tu ruošiesi tai padarysi. Kaip Tu gali tai padaryti, Viešpatie?“

³⁹⁶ Viešpats pasakė: „Dabar žiūrėk, Abrahamai. Tu esi pranašas. Tu esi dvasingas, ir tu suprasi, apie ką Aš kalbu“.

³⁹⁷ „Gerai, Viešpatie, aš noriu pamatyti“. Taigi, aš tiesiog inscenizuoju.

³⁹⁸ „Taigi, Abrahamai, atėik dabar čia ir atsisėsk štai čia, ir vaikykituos paukščius“. Taigi jis baidė šalin visus paukščius, tol kol saulė pradėjo leistis.

³⁹⁹ Ir pirmas dalykas, žinote, nužengė Dievas. Kai Jis nužengė Abrahamą apėmė miegas. Dievas tarė: „Abrahamai, Aš užmigdyčiau tave“.

⁴⁰⁰ Taigi paklauskite, drauge, besilaikantis įstatymo. Suprantate, Dievas visiškai išbraukė Abrahamą iš paveikslų, jam nieko nereikėjo daryti. Ir tokiu pat būdu Jis daro su jumis. Jūs sakote: „O, aš ieškojau Dievo“. Jūs neieškojote.

⁴⁰¹ Dievas ieškojo jūsų, „Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu pirma Mano Tėvas nepritrauks jo“. Suprantate?

⁴⁰² Tai Dievas ieško jūsų, o ne jūs ieškote Dievo. Jūs niekada to nedarėte. Jūsų prigimtis yra neteisinga. Jūs esate kiaulė. Jūs nežinote jokio skirtumo. Jūs tiesiog gyvenate kiaulidėje. Tai viskas, ką jūs žinote. Jums tai patinka. Gerti alų, slampinėti aplink, lakstyti su kito vyro žmona, ir visa ką jūs darote - yra blogis, tik atrodo, kad gerai. „O, broli, mes puikiai leidžiame laiką!“ Jūs manote, kad tai gerai.

⁴⁰³ Bet Dievas beldžiasi į jūsų širdį. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą—Red.] Štai kas keičia. Ne jūs beldžiatės pas Dievą; Dievas beldžiasi į jus. Adomas niekada nesibeldė į Dievo širdį; Dievas beldėsi į Adomo širdį. Ir jūs esate Adomo sūnus. Teisingai. Prieš Adomui vėl tampant Dievo sūnumi, Dievas turėjo pasibelsti į jo širdį. Prieš jums tampant Dievo sūnumi, Dievas turi pabelsti į jūsų širdį.

⁴⁰⁴ Tuomet, Abrahamas užmigo. Ir kai jis užmigo, koks buvo pirmas dalykas, kurį jis pamatė? Tikrai siaubingą, šurpią, bauginančią, tamsą. Tai mirtis, kuri užėjo ant visos žmonijos. Tuomet jis pažvelgė šiek tiek toliau ir jis pamatė rūkstančią krosnį. Prieš atsirandant dūmams, jums reikia turėti ugnį. Štai kodėl aš tikiu, kad pragaras yra deganti vieta. Gerai.

⁴⁰⁵ Jis parodė, kad kiekvieno iš mūsų laukia mirtis, ir kiekvienas iš mūsų turėtų keliauti į pragarą, kadangi mes esame nusidėjėliai.

⁴⁰⁶ Taigi, bet už to jis pamatė nedidelę baltą Šviesą.

407 Ir ši nedidelė balta Šviesa, kas yra Šviesa? Kas buvo ta balta Šviesa? Tas Ugnies Stulpas, kuris ėjo prieš Izraelio vaikus. Ugnies Stulpas, kuris sutiko Paulių kelyje į Damaską. Ugnies Stulpas, kuris išvedė Petrą iš kalėjimo. Ugnies Stulpas, kuris yra čia šį vakarą.

408 Tas Amžinas, amžinasis Dievas, Jis Pats perėjo tarp tų perskirtų aukų, (o, tai bent), pirmyn ir atgal ant kiekvienos iš jų. „Štai kaip Aš ruošiuosi tai padaryti, Abrahamai. Stebėk Mane, ką aš ruošiuosi daryti. Aš čia sudarau sandorą. Ir Aš duosiu priesaiką, kad pagal Sėklą, Aš pakelsiu Užtarėją. Aš sudarysiu sandorą su mirtimi. Ir Aš pasmerksiu mirtį, kūne, kadangi Aš Pats ateisiu priimti jos. Abrahamai, - pasakė, - per tavo Sėklą, Abrahamai, ateis, tu būsi pasaulio tėvas, per tavo Sėklą. Ir ne tik tai tu, Aš sudarau šį pažadą ne tik su tavimi, bet ir su tavo Sėkla po tavęs“. Jis žinojo kiekviena, kas bus. „Ne *jie*; bet ką Aš darau. Aš ruošiuosi tai padaryti, Abrahamai. Aš pasitikėjau Adomu, ir jis sulaužė savąją. Ir kiekvienas sulaužo savo. Bet šią, Aš sudarysiu su Savimi ir prisieksiu Savimi: Aš Jos laikysiuosi“. Amen. Amen. Amen.

409 Ką mes darome, mes sudarome sandorą? Aš sakau: „Broli Nevilai. . .“ Dabar pažiūrėkite į tai minutėlę. Aš sakau: „Broli Nevilai, pasakykite, ką aš darysiu. Jeigu jūs pamokslausite iki. . . rytojaus vakaro ir sekantį vakarą, iki trečiadienio, aš pamokslausiu nuo trečiadienio iki sekmadienio“. [Tuščia vieta juostoje—Red.] - Jūs sutinkate?

410 - Taip, pone.

411 Štai kaip mes tai darome. „duok penkis, vaikine“. Štai taip. Tai yra sandora Amerikoje. Štai kaip mes sudarome sandorą.

412 Taigi, kaip jie sudaro sandorą Japonijoje? Mes sudarome, sakydami: „Tu padarysi *tai ir tai*, ir aš padarysiu *tai ir tai*“. Mes imame žiupsnelį druskos, kadangi druska - tai skonis. Ir mes paimame druską, ir aš užberiu ant brolio Nevilo, ir brolis Nevilas paima druskos—druskos ir užberia ant manęs. Tai yra įpareigojanti sandora.

413 Kaip Dovydas Livingstonas sudarė sandorą su Afrikos negru, kad eitų į jo žemę? Jis nuėjo ir susitiko su vadu, kad jis galėtų pereiti per ten, skelbti Evangeliją ir atlikti savo darbą. Jie paėmė po taurę vyno. Tai sandora su negru Afrikoje. Jie paėmė po taurę vyno. Negrų vadas persipjovė savo veną ir įlašino kraujo į stiklinę su vynu. Ir Dovydas Livingstonas persipjovė savo veną ir įlašino kraujo į vyno taurę. Jie išmaišė jį. Livingstonas išgėrė pusę jos, ir negrų vadas išgėrė pusę jos. Po to jie vienas kitam įteikė dovaną. Negrų vadas, Dovydas Livingstonas paklausė: „Ko jūs iš manęs reikalaujate?“

414 Jis atsakė: „Ši baltą palta, kurią jūs esate apsivilkęs“. Taigi Livingstonas nusivilko palta ir atidavė jį negrų vadui. Jis paklausė: „Ko jūs reikalaujate?“

415 Jis atsakė: „Tos šventos ieties, kurią jūs turite rankoje“. Kadangi jis žinojo, kad su ja jis gali praeiti, taigi jis paėmė ietį. Ir jie buvo broliai, nes jie sudarė sandorą.

416 Ir kada jis ėjo toliau, ir gentys užpuldavo, kad užmušti jį, jis pakeldavo aukštyrą tą šventą ietį. Ir kada jis pakeldavo, jie žiūrėdavo ir sakydavo: „O, o, mes negalime liesti to žmogaus“. Kodėl? „Jis yra sandoros brolis, nors jis ir baltasis, mes niekada anksčiau jo nematėme“. Jie niekada nežinojo, kad yra juodaodžiai, kol jie nepamatė jo. Jie niekada anksčiau tokio nebuvo matę. „Bet jis yra sandoros brolis. Jis rankoje turi vado ietį“.

417 Koks nuostabus paveikslas šiandien, kai geriame Viešpaties Jėzaus sandoros Kraują, su Šventosios Dvasios jėga ant mūsų! Mes einame pirmyn Jėzaus Vardu, ir šie ženklai lydės tuos, kuriems priklauso. Tai šventa Vado Ietis. Suprantate, kokia ji, sandora?

418 Kaip jie tai darė Rytų laikais? Jie vienas kitam duodavo priesaiką. Jie užmušdavo gyvulį, perpjaudavo jį per pusę ir atsistodavo tiesiai tarp gabalų. Tie du vyrai atsistodavo tarp šių perskirtų gyvūnų. Ir jie sudarydavo sandorą. „Jeigu aš nesugebėsiu laikytis *šito*, jeigu aš nesugebėsiu padaryti *šito*, na, *šitai* ir *tai ir tai*, tai tegu su mano kūnu bus kaip su šiuo mirusiu gyvūnu. Te su mano kūnu bus kaip su šiuo mirusiu gyvūnu“. Ir kai jie tai darydavo, jie paimdavo šią sandorą ir atsistodavo tarp *jų*; duodavo priesaiką, prisiekdavo, kad jie tai padarys. Ir jie kartu perplėsdavo tą popierių, ir įteikdavo jį, vieną vienam ir kitą kitam. Tam tikru laiku jie susitiks. Ir te jie miršta mirtimi, jeigu jie nesilaikys tos priesaikos; ir te bus kaip tie negyvi gyvūnai. Gerai.

419 Ar jūs atkreipėte dėmesį į tuos tris gyvūnus? Tobuli; avinėlis, ožys ir trys tobulos aukos. Kas buvo avinėlis... Kas buvo balandis? Ir ką reiškė tie du balandžiai? Du balandžiai buvo aukojami ir už išgelbėjimą, ir už išgydymą, į–į... įeidavo į tai. Suprantate? Atpirkimas buvo kitoks, bet išgydymas liko toks pat, ir taip pat išgelbėjimas liko toks pats. Du balandžiai, nepadalinti, reiškė, kad jie vaizdavo ir vieną ir kitą. Išgelbėjimas... „Jo žaizdomis mes buvome išgydyti. Jis buvo sužeistas už mūsų nusikaltimus. Jo žaizdomis mes buvome išgydyti“. Jie buvo padėti šone, nepadalinti. Bet sandora, dalis gyvūno (trys iš jų) buvo padalinti į dalis. Jūs suprantate? Tuomet, kai jie tai padarydavo, jie perplėsdavo tai ir sudarydavo savo sandorą.

420 Žiūrėkite, ką Dievas kalbėjo Abrahamui: „Kalvarijoje, Kalvarijoje, pagal tavo Sėklą. Iš Tavęs gims Izaokas, iš Izaoko gims *Tas ir tas*, Jokūbas, iš Jokūbo gims Juozapas, iš Juozapo toliau, ir toliau, ir toliau, paveldėtojai, kol, galiausiai per tą teisiają Sėklą!“ Jo...

421 Jis tiesiog praėjo čia, sakydamas, kad mūsų Viešpats pasirodė iš tautos, kurios nepažino. Mozė niekada apie tai net nekalbėjo, kad kilęs iš kunigystės. „Mūsų Viešpats kilo iš Judo giminės“. Ne iš Levio, nes jie buvo kūniški įstatymo vykdytojai. Bet mūsų Viešpats kilo iš Judo. Šlovė! Štai taip. Kur buvo duotas pažadas!

422 Dabar klausykite atidžiai, einame prie pabaigos. Ir Kalvarijoje, Dievas nužengė ir paėmė Savo Paties Sūnaus kūną, kuriame Jis gyveno, ir Jis perplėšė jį Kalvarijoje. Jis kraujavo, sužeistas, supjaustytas, persmeigė ietimi ir perplėšė Jį, ir Jo Kraujas išsiliejo. Ir Jis pasakė: „Tėve, į Tavo rankas Aš atiduodu Savo Dvasią“. Jis nulenkė Savo galvą. Ir žemė sudrebėjo, blykstelėjo žaibai ir sugriaudėjo griaustiniai. Dievas rašė Savo amžinąją sandorą.

423 Ir Jis paėmė Jo mirusį kūną iš kapo pirmąją savaitės dieną, ir pakėlė jį į Dangų, ir pasodino ten kaip Vyriausią Kunigą, kaip atminimą; sėdi ten tobulas, amžinai. Ir Jis pasiuntė Dvasią, kurią Jis išplėšė iš to kūno, tiesiai atgal ant Bažnyčios. Ir ta Bažnyčia turės turėti tą pačią Dvasią, kuri buvo tame kūne, kitaip ji nesutaps su Juo prisikėlime. Šios dvi dalys turi tobulai sutapti. Ir jeigu ši Bažnyčia nėra tobula, tiesiog tiksliai ta pati Dvasia, kuri buvo Kristuje, jūs niekada nepateksite į Paėmimą.

424 Tai amžinoji sandora, broli. Suraskite patys, kas yra jūsų širdyje. Mylėkite Viešpatį. Tikrai būkite tikri, kad jūs esate išgelbėtas. Nerizikuokite tuo. Jūs lošiate. O, jūs, mes amerikiečiai, mėgstame lošti, bet jūs neloškite su Tuo. Būkite tikri, kad jūs esate teisūs. Ne todėl, kad jūs prisijungėte prie bažnyčios, bet todėl, kad jūs iš tiesų esate gimęs iš naujo, Kristus atėjo pas jus Šventosios Dvasios Asmenyje.

425 Dabar, tiesiog kaip palinkėjimas, tiesiog man užbaigiant. Kokie laimingi mes turėtume būti, matydami tą pačią Dvasią, kuri buvo Jėzuje Kristuje, tiesiog tarp mūsų, darančią tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė, kai Jis buvo čia, žemėje! Kokie laimingi mes turėtume būti!

Dabar pasimelskime, kai mes palenkiame savo galvas.

426 Viešpatie, tai buvo nuostabi diena. Nors, aš jaučiuosi taip, kaip ir visada, kad man nepavyko. Aš negaliu pateikti Tō teisingai, Viešpatie. Aš meldžiu, kad Tu atleistum man už mano neprotingus poelgius. O, aš išpažįstu savo nuodėmes Tavo akivaizdoje ir prašau pasigailėjimo, žinodamas, kad yra didis Vyriausias Kunigas, stovintis ten, Dievo dešinėje, Danguje, Kuris nebuvo pastatytas pagal Aaroną, pagal įstatymus, teisės aktus ir kitus dalykus. Bet Jis atsisėdo Ten dėl Dievo malonės, kuris prieš pasaulio sutvėrimą žvilgtelėjo į ateitį ir pamatė mane čia šiame pasaulyje, ir mirė už mano nuodėmes, kad sugražintų mane atgal į Dievo Karalystę. Aš dėkoju Tau už tai, Tėve.

427 Nes ši Dvasia, kuri dabar viešpatauja Tavo žmonėse, yra Amžina, kaip ir Dievas yra Amžinas. „Aš duodu jiems Amžiną Gyvenimą, niekada nesibaigiantį Gyvenimą, amžinąjį Gyvenimą, ir jie niekada nepražus“. Ir Teisme, jų niekada ten nebus. Jie jau praėjo pro teismą. Jie išengė į Slovę. „Ir jeigu ši žemiškoji palapinė suirs, mes jau turime kitą, laukiančią ten mūsų atėjimo“. Ačiū Tau už tai, Viešpatie.

428 Aš meldžiu dabar, jeigu ši vakarą čia yra kas nors, kas dar niekada negėrė tikrojo Sandoros Kraujo, kas nežino, ką Tai reiškia, nežino, ką reiškia gimti iš naujo, turėti tikrą bendravimą su Kristumi jo širdyje ar jos širdyje, te jie priima Jį tiesiog dabar, kai mes laukiame ir suteikiame šią galimybę. Ir tą Dieną, mes meldžiame, kad mes būtume pateikę Evangelija teisingoje Šviesoje. Mes meldžiame Kristaus Vardu.

429 Kol mes esame palenkę savo galvas, ar atsirastų asmuo, kuris pakeltų rankas į Kristų ir pasakytų: „Dievo Kristau, būk man gailestingas. Leisk man kaip Tavo nevertam tarnui priimti dabar į savo širdį Šventąją Dvasią. Ir suteik man užtikrintumą ir meilę, kurios man labai reikia“? Jeigu jūs neturite Jos, ar nepakeltumėte tiesiog savo rankų į Jį, sakydami: „Viešpatie, tai yra ženklas, kad aš noriu Jos“? Ar nepakeltumėte savo rankos? Telaimina jus Dievas ten gale, ponija. Telaimina jus Dievas čia, pone. Telaimina jus čia, pone. Tebūna Dievas su jumis. Puiku. Šis vyras čia, gale, telaimina jus Dievas, mano broli. Ir kas nors dar, prieš mums dabar užbaigiant, palauksime dar keletą minučių. Telaimina jus Dievas ten, sūnau. Dar kas nors?

430 „Aš dabar noriu. Aš noriu, Viešpatie Dieve. Tu žinai mano širdį. Tu žinai, kokios mano mintys. Tu, „Dievo Dvasia yra greitesnė ir aštresnė už dviašmenį kalaviją, netgi prasiskverbia iki kaulų smegenų ir yra širdies minčių Ižvelgėja“. Pagalvokite apie Tai. Jis žino pačias jūsų mintis, jūsų ketinimus.

431 Ar pakeltumėte savo ranką? Sakydami: „Būk man gailestingas, Dieve, tiesiog dabar. Aš—aš noriu, kad Tu žinotum, jog aš žinau, kad esu neteisis, ir aš tai suprantu, bet aš noriu būti teisis“. Gerai, kol mes tiesiog palenkę savo galvas dabar meldžiamės, pamąstykite tiesiog minutėlę. Mes nenorime skubėti dėl to.

Amžių Uolą, plyšys dėl manęs,
Leisk man pasislėpti Vavyje;
Te vanduo ir Kraujas,
Iš Tavo tekančio šono . . .
Būk nuodėmei dvigubas . . . (Dvigubas
išgydymas, Jis prisiekė tu, du nekintami
dalykai.)
Išgelbėk nuo rūstybės ir padaryk mane tyrą.
Kol aš . . .

432 O Viešpatie, suteik tiesiog dabar, kad mes visi suvoktume, jog šis mūsų kvėpavimas yra trumpalaikis. Mes nežinome, kiek dar turėsime priekyje. Visa tai per didį Tavo suplanavimą. Tai Tavimi nustatyta. O, būk mums gailėstingas. Ir tiems, kurie pakėlė savo rankas, Viešpatie, nėra reikalo paminėti juos. Tu žinai kiekvieną iš jų. Bet aš tiesiog pateikiu šią užtarimo maldą už juos. Aš meldžiu, kad Tu patrauktum nuo jų širdžių pasmerkimą ir leistum jiems drąsiai ateiti prie Sosto, tiesiog dabar; drąsiai žengti tiesiai prie Dievo Sosto, pareikalaujant jiems Dievo suteiktos privilegijos. Tu paskatinai juos pakelti rankas. Jie patys negalėjo to padaryti. Ir aš meldžiu, Dieve, kad Tu suteiktum tai Jėzaus Vardu. Amen.

. . . pats Tavyje;

Taigi, dabar tiesiog šlovinkime Jį.

Te vanduo ir . . . (O, tai bent!)
Iš Tavo sužeisto šono, iš kurio tekėjo
Būk nuo nuodėmės dvigubas išgydymas,
Išgelbėk nuo rūstybės ir padaryk mane tyrą.

433 Kiek iš jūsų dabar jaučiasi tikrai gerai? Pakelkite savo ranką, sakykite: „Šlovė Viešpačiui!“ [Susirinkimas sako: „Šlovė Viešpačiui!“—Red.] O, Jis nuostabus! O!

„Yra vieta prie Šaltinio“. Ar jūs žinote ją, sese Gerti? Tegul. Kam iš jūsų patinka ši daina? Taigi, mes turėsime krikšto tarnavimą, po minutėlės. (Jūs ruošiatės juos pakrikštyti?) Gerai.

. . . vieta, taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
Vieta, vieta . . .

434 Gerai. Tie kandidatai krikštui, vyrai eis į šį kambarį, moterys - į aną, gerai, tie, kurie krikštysis į palaimintą mūsų Viešpaties Vardą.

. . . geras tau,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
Dievas buvo toks geras man,
Yra tau vieta prie Šaltinio.

435 Dabar visi:

Vieta, vieta, taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
O, vieta, vieta, taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio.

436 O, man patinka ši sena daina. O jums?

Yra tau vieta prie Šaltinio;
O, vieta, vieta, yra užtekina vietos,
Yra vieta prie Šaltinio.

437 Taigi, kol vyresnysis nuėjo pasiruošti krikštui, aš norėčiau paaikškinti auditorijai. Ir paprašysiu, kad kai kurie diakonai,

jeigu jie mane girdi kambaryje, kai jie bus pasirošę, kad ateitų ir—ir pasakytų man, ir mes galėtume patraukti mikrofonus. Mes norime, kad visi jūs matytumėte tai. Dar maždaug dešimt minučių ir bažnyčia bus paleista.

438 Dabar, aš noriu perskaityti jums keletą vietų iš Švento Rašto. Aš noriu Jas perskaityti iš Darbų Knygos. Ir aš noriu pradėti nuo Darbų 2-o skyriaus 12-os eilutės.

439 Taigi, aš norėčiau, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į Švento Luko 16-ą skyrių, ar Švento Mato, aš manau kad tai yra, kur Jėzus leidosi nuo kalno. Jie. . . Paklausė Savo mokinių: „Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų, laiko?“

440 „Ir kai kurie iš jų sakė, na, kad Tu esi ‚Elijas‘. Ir kai kurie sako, kad Tu—Tu esi ‚Pranašas‘. Ir kai kurie sako, kad Tu esi *tas* ar *anas*“.

441 Jis paklausė: „Bet, kuo jūs mane laikote?“

442 Ir Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“. Teisingai?

443 Jėzus tarė: „Palaimintas tu, Simonai Bar-jonai, nes kūnas ir kraujas to neapreiškė. Tu niekada nesimokei seminarijoje. Tu niekada neišmokai To iš žmogaus“. Pasakė: „Bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, apreiškė tai tau. Ir aš sakau tai tau, Petrai. Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią. Pragaro vartai Jos nenugalės. Ir Aš duodu tau Dangaus Karalystės raktus“. Ar taip? „Ir ką tu atriši žemėje, tą Aš atrišiu Danguje. Ką tu suriši žemėje, tą Aš surišiu Danguje“. Ar Jis tai turėjo omenyje? Jis nebūtų To pasakęs. Dabar, laikui bėgant, taigi, Petras turėjo Karalystės raktus.

444 Taigi, jūs, katalikai, jūs galbūt galvojate apie tai, kai jūs sakote: „Katalikų bažnyčia pastatyta ant Petro“. Gerai, mes sužinosime. „Jie turėjo raktus. Katalikų bažnyčia vis dar turi raktus“.

445 Sužinokime, ką *Petras* padarė su šiais raktais, suprantate, tuomet mes sužinosime. Biblijoje pasakyta, Petru ir kitiems apaštalams: „Eikite į visą pasaulį. Kam nuodėmės atleisite, tiems jos bus atleistos. Kam nuodėmės sulaikysite, tiems jos bus sulaikytos“. Tai, aš galiu pasakyti tai, kad. . . Kažkas gali nesuprasti, ką aš turiu omenyje. Jėzus pasakė apaštalams: „Kam nuodėmės atleisite, tiems ir Aš atleisiu. Ir kam jūs nuodėmių neatleisite, ir laikysite tai prieš juos, Aš taip pat laikysiu tai prieš juos“. Tai ką pasakė Jėzus.

446 Stebėkite, kaip Katalikų bažnyčia atkakliai siekia to.

447 Bet išsiaiškinkime, kaip jie tai padarė. Tuomet, jeigu mes sužinosime, kaip jie tai padarė, tada mes turėtume taip pat tai daryti. Taigi, išsiaiškinkime.

448 Tai Sekminių diena. Iškilminga Bažnyčios pradžia. Jie visi buvo aukštutiniame kambaryje. Žmonės išėjo iš ten,

kalbėdami įvairiomis kalbomis. Kodėl? Ten buvo pristatyta kiekviena kalba, esanti po Dangumi. Ten buvo taip pat ir anglų kalba. Ten turėjo būti kiekviena kalba, esanti po Dangumi, kokia tik kalba buvo kalbama tomis dienomis. Išeina čia ir pateikia daugybę kalbų, ir kaip kretiečiai ir svetimšaliai, prozelitai iš Romos, ir—ir—ir arabai, visi kalbėjo ir . . . Taigi, jie nekalbėjo nežinomomis kalbomis. Jie kalbėjo žinomomis žmonėms kalbomis. Ne nežinomomis kalbomis, bet kalbomis, kurias kiekvienas suprato. Nusidėjėlis, netikintis, galėjo girdėti, ką jis kalbėjo. „Kaip mes girdime savo kalba, kurioje—kurioje mes gimėme?“

⁴⁴⁹ Taigi, žiūrėkite. Dabar iškyla klausimas. Taigi, „Kiti šaipėsi“. 12-a eilutė, gerai.

Visi be galo stebėjosi ir . . . nieko nesuprasdami klausinėjo: „Ką tai reiškia?“

Kiti šaipėsi ir sakė: „Jie . . . prisigėrė jauno vyno“.

⁴⁵⁰ Jie šaipėsi iš jų. Iš to, kaip jie elgėsi? Jie svirdinėjo kaip girti žmonės, kaip girti vyrai. Kalbėjo, nežinodami, ką jie sako, bet pamokslavo susirinkusiesiems kalbomis, kurių jie nežinojo, bet susirinkusieji žinojo. Suprantate? Gerai.

Kiti . . . sakė: „Jie prisigėrė jauno vyno, pažvelkite kaip jie elgiasi“.

Kiti šaipėsi, sakydami: „Jie . . . yra prisigėrė . . .“
„Bet Petras . . .“ Atsargiai, vaikine! Tu turi raktus.

Tada stojo Petras su vienuolika ir, pakėlęs balsą prabilo į juos . . .

Taigi atminkite, kad tai pirmasis Bažnyčios atidarymas.

. . . Jūs, Judėjos žmonės bei . . . jūs, Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, išiklausykite į mano žodžius:

Šie nėra, kaip jūs manote, prisigėrę - juk dabar vos trečia dienos valanda.

smuklės tuo laiku dar nebuvo atidarytos. Suprantate?

Bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai:

. . . ,paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - Aš kiekvienam kūnui išliesiu savosios Dvasios: tuomet jūsų sūnūs ir . . . dukterys, ir jie pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, ir jūsų senieji sapnuos sapnus:

Taip pat savo tarnams bei . . . savo tarnaitėms tomis dienomis aš išliesiu savosios Dvasios; . . . jie pranašaus:

Aš parodysiu stebuklą aukštai danguje ir apačioje žemėje parodysiu ženklų; . . .

Taigi, tai Petras dabar pamokslauja, tas, kuris turi raktus.

. . . kraujo, . . . ugnies, . . . bei rūkstančių dūmų:

Saulė pavirs tamsybe, . . . mėnulis - į kraują, prieš ateinant didingai ir šlovingai Viešpaties dienai:

Ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.

Jūs, Izraelio vyrai, klausykite šitų žodžių; Jėzų iš Nazareto, vyrą, Dievo jums patvirtintą galingais darbais, stebuklais ir ženklais, kuriuos jis padarė . . . tarp jūsų, . . . jūs patys . . . žinote:

Kalbate apie priekaištus? Jis turėjo raktus, žinote. Būkite . . .

Jį, Dievo valios sprendimu bei numatymu atiduotą . . .

Štai taip. Kaip Jis galėjo būti atiduotas? Kadangi Dievas iš anksto numatė, kad būtų tokiu būdu. Suprantate? Dievo išankstinis numatymas!

⁴⁵¹ [Brolis sako: „Paruošta“—Red.] Dar minutėlę. Pasakykite jiems, kad palauktų dar minutėlę, kol aš baigsiu skaityti Raštą.

. . . jūs nedorelių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus:

Kuri Dievas prikėlė, išvaduodamas iš mirties skausmų, nes buvo neįmanoma . . . jis liktų jos galioje.

Juk Dovydas apie jį yra pasakęs: „Aš visuomet matau Viešpatį. . . mano dešinėje, kad aš nesusvyruočiau:

Todėl džiūgavo mano širdis, krykštavo mano lūpos; ir . . . mano kūnas ilsėsis viltyje:

Nes tu nepaliksi mano sielos pragare ir neleisi savo Šventajam matyti sugedimo.

Tu man atvėrei . . . mano—mano kelius, mano gyvenimo kelius; tu pripildysi mane džiaugsmo savo akivaizdoje.

Vyrai broliai, leiskite man drąsiai pasakyti apie patriarchą Dovydą, . . . jis ir mirė, ir buvo palaidotas, ir jo kapas tebėra pas mus . . . iki šios dienos.

Todėl, būdamas pranašas ir žinodamas, jog Dievas jam prisiekdamas pažadėjo . . .

Aš ką tik pamokslavau apie tai.

. . . kad pagal—pagal jo strėnų vaisius, jis . . . pagal kūną, jis prikels Kristų sėdėti jo soste;

Būtent tai, apie ką aš kaip tik pamokslavau. Petras pamokslauja tą patį.

Ir matydamas tai anksčiau (Pranašas tai matė anksčiau.) kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą, kad „Jo siela neliks pragare, nei jo kūnas nematys sugedimo.

Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame liudytojai.

todėl būdamas išaukštintas ir dešinėje... būdamas dešinėje, išaukštintas danguje, gavęs iš Tėvo... Šventosios Dvasios pažadą, jis... išliejo tai, ką jūs dabar matote ir girdite.

Juk Dovydas neižengė į dangų (pranašas): bet jis pats pasakė: „VIEŠPATS tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje,

Kol aš patiesiu tavo priešus tarsi pakoji po tavo kojų.

Todėl (paklauskite tai), tegul tvirtai įsitikina visi Izraelio namai, kad Dievas tą patį Jėzų, kurį jūs... nukryžiuote, padarė Viešpačiu ir Kristumi.

Tai turėtų viską išspręsti, ar ne taip?

Na, o kai jie tai išgirdo, tie nusidėjėliai, jiems vėrė širdis, ir klausė Petrą... Vyrai... ir Petrą ir... kitus... apaštalus: „Vyrai ir broliai, ką mums daryti?“

452 Gerai. Štai taip. Ką jis turi? Raktą, raktą į Karalystę. Kur yra Karalystė? Ji yra jumyse. Teisingai? Šventoji Dvasia yra Dievo Karalystė. Mes tai žinome. Mes gimėme į Karalystę kaip pavaldiniai ir atstovai. Pažvelkite. Jis prie savo šono turi raktus. „Ką tu ruošiesi su jais daryti?“ Tai pirmas kartas, kai durys buvo atidarytos.

453 Taigi, šis klausimas buvo pirmąkart užduotas pamokslininkui, kuris turėjo raktą. Aš manau, jeigu jis būtų pasakęs: „Atsistokite ant galvos“, - tai būtų buvę oficialu.

454 „Ką jūs surišite žemėje, Aš surišiu danguje“. Gerai. „Ką tu bepasakytum, Aš kalbėsiu tą patį. Tu turi raktą“. Gerai. Jis įkiša raktą į duris.

... Ką tu darai? Vyrai ir broliai, ką mums daryti?

Na, o kai jie tai išgirdo, jiems vėrė širdis, ir paklausė... Vyrai ir broliai,...

... Petras jiems tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu, kad būtų atleistos jums nuodėmės, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.

Nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir visiems toli esantiems, tiek kiek Viešpats, mūsų Dievas pašauks.

Tai išspręsta visiems laikams. Joks asmuo niekada, jokiais laikais, niekada negalėjo Tam paprieštarauti.

455 Atėjo Katalikų bažnyčia ir užuot panardindami, jie apšlaksto. Užuot vartoję Jėzaus Vardą, jie paėmė „Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią“. To niekada nebuvo mokoma Biblijoje.

456 Nuo to laiko kiekvienas asmuo buvo krikštijamas panardinant į Jėzaus Kristaus Vardą. Ir kai kurie buvo panardinti Jono Krikštytojo, kuris krikštijo Jėzų, ir Paulius jiems pasakė, kad jie negali taip gauti Šventosios Dvasios. Jie

turėjo sugrįžti ir vėl persikrikštyti į Jėzaus Vardą, prieš tai, kaip jie galėjo gauti Šventąją Dvasią. Kiek iš jūsų žino, kad tai pagal Raštą? Darbų 19-as skyrius. Štai taip. Nes Dangaus Karalystė buvo užantspauduota bet kokio kito būdo atžvilgiu, pagal Jėzaus Kristaus priesaiką, kad tai bus oficialiai Danguje.

. . . Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, . . . ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.

Nes pažadas skirtas jums ir jūsų vaikams, . . . ir visiems, esantiems toli, tiek kiek Viešpats mūsų Dievas pašauks.

Amen. Pasimelskime.

⁴⁵⁷ Tėve Dieve, ši vakarą praėjo devyniolika šimtmečių su trupučiu, tačiau žmonių širdžių nuoširdumas ir dorumas vis dar šaukiasi Dievo, kaip verkia vaikai pieno, iš jų motinos krūtų. Mes mylime Tave, Viešpatie. Mes negalime gyventi be Tavęs. Kaip pasakė Dovydas: „Mano siela trokšta Tavęs, kaip elnias upelio vandens“. Jis turi Tai turėti, arba mirs.

⁴⁵⁸ Ir, Tėve, mes išnaršėme Raštus nuo pradžių iki galo. Ne tam, kad išsiskirti, bet mes matome tas seminarijas, tuos šiandieninius teologijos studentus, kurie pamokslauja pagal žmonių, o ne pagal Dievo įsakymus. Todėl, Viešpatie, mes neniekiname tų žmonių, bet mes neapkenčiame tų dalykų, kurių jie moko. Todėl, Viešpatie, mes prašome, kad jie taptų mūsų broliais. Mes prašome, kad Tu atleistum jiems jų paklydimą. Ir mes meldžiame, kad jie ateitų prie Rašto, perskaitytų Jį ne taip, kaip Jo moko kokia nors seminarija, bet taip, kaip Dievas Jį užrašė.

⁴⁵⁹ Mes meldžiame, Dieve, dabar, kad šie kandidatai, kurie ši vakarą ateina vandens krikštui, kai mūsų puikus pastorius ateis prie šios sakyklos, pamokslauti Evangelijos, tos pačios Evangelijos, ir paskui prie baseino krikštui, palaidojimui, suteik, Viešpatie, kad kiekvienas iš jų gautų Šventąją Dvasią, nes Tu pažadėjai: „Jūs gausite Šventąją Dvasią“. Te Dievo Dvasia laukia vandens paviršiuje, kad priimtų ši vakarą kandidatą, nes mes atiduodame juos į Tavo rankas, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

HEBRAJAMAS, SEPTINTAS SKYRIUS ² LIT57-0922E

(Hebrews, Chapter Seven ²)

LAIŠKO HEBRAJAMS SERIJOS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio vakarą, 1957 m. rugsėjo 22 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org